

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

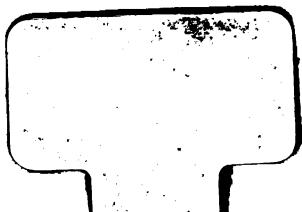

292. e.

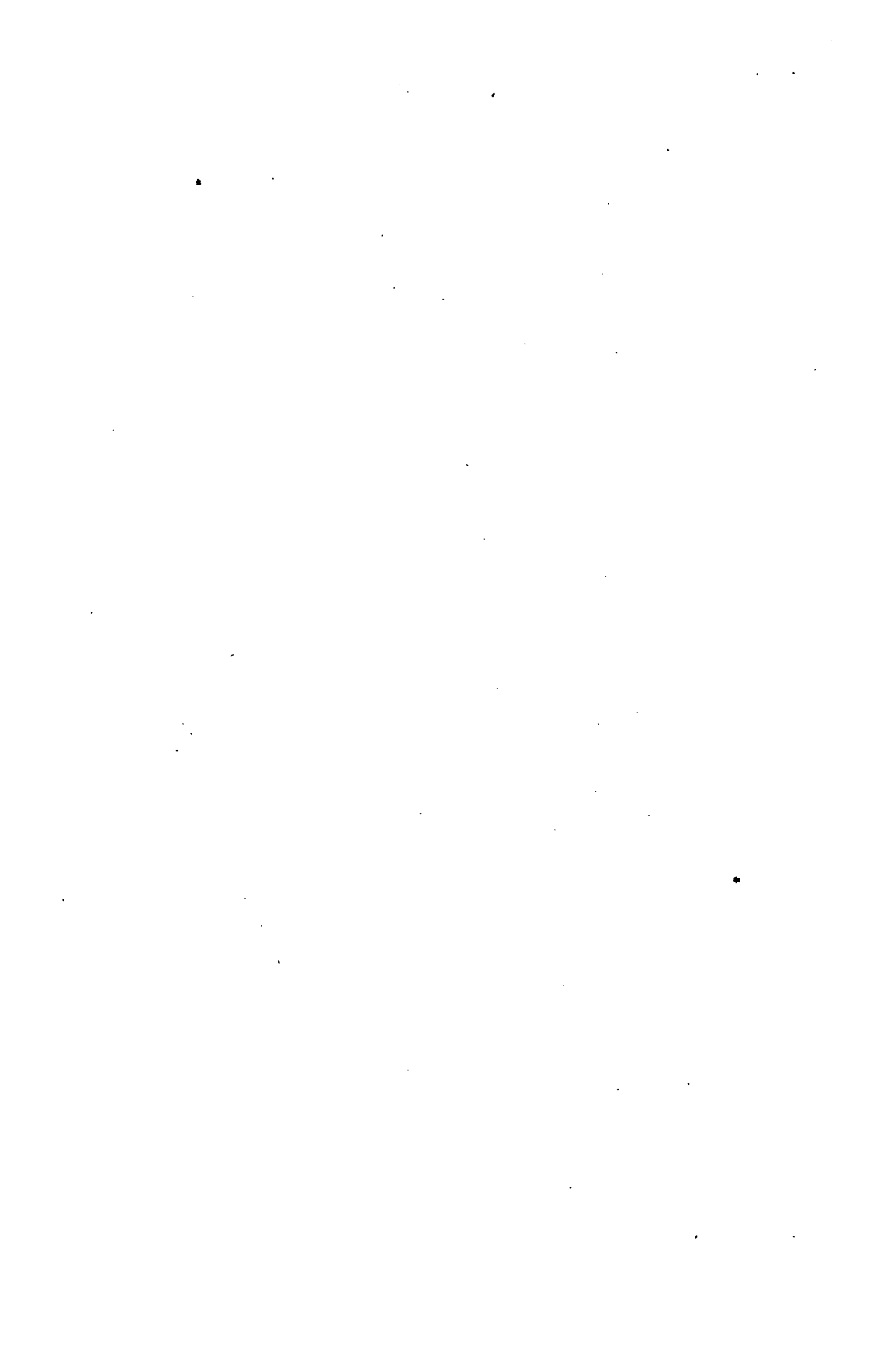
22.

00957891

HYMNVS CERERIS

HOMERICVS

EDIDIT

FRANCISCVS BVECHELER

ADIECTVM EST MANVSCRIPTI SPECIMEN

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXVIII

292. e 22.

LUPINAE TYPE B. G. TEVENARI.

Hymnos Homericos inde ab eo tempore quo collectio eorum facta est circiter Apollodori mythographi et grammatici aetatem, plures extitisse quam quot e codicum memoria etiamnum novimus, testimonio nullo comprobatur. conexos eos in Byzantino exemplari ex quo nostrorum origo repetenda est, cum Orphicis fuisse, quemadmodum hodie quoque in multis codicibus Orphici et Homericus hymni coniuncti apparent, inde videtur consequi quod Martis hymnus (VIII) interpositus est Homericis Orphicus, cuius versus septendecim, ut argumentum omittam orationemque, dispondeum habent nullum nec mascula caesura nisi quinquiens incisi sunt. atque hic hymnus per omnes libros propagatus est, duo autem qui primi inter Homericos fuere Bacchi et Cereris hymni in altero exemplari, quod libri saeculo XV scripti Laurentianus codex plutei XXXII 45 optimus ceterique eiusdem generis secuntur, paginarum aliqua iactura aut alio casu perierunt, servati sunt in altero, cuius auctoritatem unus hodie tenet codex Mosquensis olim, nunc Leidensis. nam Parisinus in catalogo supplementi codicum graecorum numero 457 notatus, de quo Gustavus Meynckius certiore me fecit, praeter Euripidea ac Theophrastea continens hymnum Cereris Bacchicique hymni partem, proximo saeculo conscriptus a Levesquio aperte a Batavorum copiis ac doctrina oriundus est.

Nobilis ille codex e quo Cereris hymnum Ruhnkenius anno MDCCLXXX in lucem protulit, Mosquae a Christiano Friderico Matthaeo inter pullos et porcos inventus, mox emptus a Ruhnkenio bibliothecae Leidensi inlatus est (cf. Geeli catalogum p. 9 n. 22) cuius praefecti Pluygers et du Rieu egregia munificentia litterarum studia foventes non meo solum usui eum commodarunt sed etiam aliorum ad notitiam permiserunt divulgari lucis lapidumque opera multiplicatum. scriptus exeunte videtur saeculo XIV in chartis linteis subflavis ac fragilibus, advectum esse Mos-

tiarum diversitates aut hiatus interrupto versuum tenore, deinde versus non factos ab eo qui proximos fecit sed ab interpolatore uncis significavi. de quibus plerisque postquam alii disputarunt, nescio an supervacaneum sit meum iudicium pluribus exponere. tantum vero nunc addere licebit non id solum mihi videri elaborandum, ut interpolata segregemus, sed etiam quia prorsus non eiusdem omnia farinae sunt, ut qua quid aetate interpolatum sit investigemus. velut versus 35 et 36 quamquam alienos iudicavi ab eo poeta qui Hecaten raptus testem et οὐρανὸν ἀστερόεντα ac tripartitam illam universi descriptionem et τόφρά οἱ ἐλπίς ἔθηκε νόον fecerat, tamen non dubium est quin antiquitus traditi pervenerint in collectionem Alexandrinam. contra versus 413 et 448 tanta sunt sensus locutionisque pravitate insignes, ut non multo ante decimum a Christo saeculum compositos a Byzantino credam impleturo spatium quod in codicis charta interiectum fuerit vacuum. atque hi sunt intervalli longissimi quod ab origine hymnorum Mosquensis auctoritatem disiungit, termini prope extremi: interea et eum qui primus poematia haec collegit, novasse complura existimo et pauca quaedam hominem recentem ab Orphica poesi, fortasse eundem qui unò Orphicos Homericosque hymnos volumine inclusit. coniecturas editorum aliorumque paene omnes rettuli, tum quod neque auctores emendationum accurate indicatos vidi et priorum inventa multa iterata a posterioribus, tum quod ad permultos versus si minus emendandos at rectius tamen iudicandos vel perversas doctorum hominum opiniones magno usui esse memineram. mutatae codicis scripturae quotienscunque nomen non adscripsi, si exceperis additum ν ἐφελκυστικὸν ac similia, auctor fuit Ruhnkenius. ι subscripta codex nulla habet nisi in ᾠχετο et in ἐφετμῆς v. 358 et βρώμης v. 394. spiritus et accentus minus plane distinguuntur quam ut certa ubique, velut in versu 154 ἦ sit scriptum an ἦ δὲ, possis adfirmare. verum de his atque de interpunctione ex ipsis tabulis optime iudicabitur. in accentibus enclisique sicubi vetera codex praecepta aut servavit aut praemonstravit, haec religioni habui aut immutare aut negligere. denique cum gravissimum emendaturo hymnos et interpretaturo subsidium ex epicorum carminum imitatione vetustiorum repetendum sit, commentariolos subieci ex quibus cum Homero atque Hesiodo similitudo sermonis et dissimilitudo perspiceretur, adiutore usus Augusto Guttmanno qui de

critica hymnorum Homericorum historia diligenter commentatus propediem in hac litterarum universitate doctoris honores merebit. multifariam autem adaugeri posse hos commentariolos et corrigi in propatulo est, nos enim quae vel editores, in primis Ruhnkenius et Vossius, vel in dissertationibus Regimonti et Lipsiae nuper editis Fietkavius et Windischius suppeditaverant, collegimus nostraque adiecimus hoc consilio modoque, ut in quo momenti aliquid videretur inesse Homericum exemplum nullum praetermitteremus, complura vero si Homerus exempla daret, non adponeremus nisi unum. asterisco notavi vocabula eadem quae in hymno versus sede collocata. uncis circumdata cum apud Homerum non inveniantur, et qui primus eis praeter hymni poetam usus sit explorare studui, et Homerica si qua formae aut significationis rationem haberent eandem adscripsi. uncinata simul typorumque intervallis diducta omnino non reperiri alibi videntur.

Scribebam Grypswaldiae mense novembri anni MDCCCLXVIII.

ΥΜΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΑ

*Δήμητρ' ἡύκομον, σεμνήν θεὸν ἄρχομ' αἰεῖδεν,
αὐτὴν ἥδ' ἐὺγάτρα τανύσφυρον ἦν Ἀιδωνεύς
ἦρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου ἀγλαοκάρπου
παίζουσαν κούρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις
ἄνθεά τ' αἰνυμένην ῥόδα καὶ κρόκον ἥδ' ἱα καλὰ
λειμῶν ἄμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον*

5

Inscriptio τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς τὴν δῆμητραν rubro colore facta in *M*: *Δήμητρα* correxere Meinekius (*Callimachi* p. 66) et Cobetus (*Mnemosynae* X p. 312) | 1 repetitur quasi alius ac peculiaris hymni proemium XIII 1 ubi item *Δημήτηρ* aut *Δημήτερ* libri omnes et *θεῶν* pro *θεὸν* Mosquensis | *Δημήτηρ* *M* | *θεὸν* Vossius: *θεῶν* *M* | 3 *δῶκε* *M* | 4 *δὴ μητρος* Ilgenius | *χρυσοθρόνον* Ruhnkenius, fortasse *ῥοφόρον* conl. 54 192 492 | 7 *λειμῶν ἄν* Ruhnkenius, *ἄμ* Hermannus: *λειμῶνα* *M*.

1 *Δήμητρος* καλλιπλοκάμοιο *Ξ* 326 | *Ἥρης* ἡνυκόμοιο *K* 5 | *<σεμνός>* σεμνὰ *θέμεθλα* Solon 4, 14 ed. Bergk *σεμνὰν θεὸν* Pind. Pyth. 3, 79 ed. Mommsen *δεινὴν θεὸν* * *Z* 380 | *ἄρχομ' αἰεῖδεν* * hym. 11, 1 | 2 *αὐτῶν ἥδ'* * *ἔππων* *B* 762 | *<τανύσφυρος>* *τανύσφυροι* * *Ὠκεανῖναι* Hes. th. 364 | *ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον ἦν Ἀιδωνεύς ἦρπασεν ἥς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητέρα Ζεὺς* Hes. th. 913 | 3 *<βαρύκτυπος>* *Ζηνὶ βαρυκτύπῳ* * Hes. th. 388 | *εὐρύοπα Ζεὺς* * *E* 265 | 4 *Ἀπόλλωνος χρυσαόρου* * *E* 509 | *μηλέαι ἀγλαοκαρποὶ* * *η* 115 *ἀγλαοκάρπον Νηρέος* *θύγατρα* Pind. Nem. 3, 54 *μῆνιν αἰεῖδε θεὰ Δήμητρος ἀγλαοκάρπου* Orph. fragm. 18, 5 ed. Hermann | 5 *παίζούσας* * *η* 291 | *Δαρδανίδες βαθύκολποι* * *Σ* 339 *νύμφαι βαθύκολποι* * hym. Ven. 258 | 6 *χεῖράς τ' αἰνύμεναι* * *χ* 500 | *τῶν ἣ μὲν νάκισσον ἐνπυσον ἣ δ' ὑάκινθον ἣ δ' Ἴον ἣ δ' ἔρπυλλον ἀπάλυντο* Moschus 1, 65 ed. Ahrens | *<ῥόδον>* *ῥοδοδάκτυλος* *A* 477 | *κρόκον ἥδ'* * *Ξ* 348 | *Ἴον* *ε* 72 | 7 *λειμῶνες μαλακοὶ* *ε* 72 *ἐν μαλακῷ λειμῶνι* Hes. th. 279 | *<ἀγαλλίς>* *ἀγαλλίδι ἥδ' ὑάκινθῳ* * *legebatur* in Nicandris apud Athenaeum XV p. 683e ubi *ἀγαλλιάς ἦθ'* Otto Schneiderus | *ἥδ' ὑάκινθον*

νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυσε δόλον καλυνκώπιδι κούρη
 Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη πολυδέκτη
 θαυμαστὸν γανώοντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι 10
 ἀθανάτοις τε θεοῖς ἡδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις,
 τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίξης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει,
 κηῶδει δ' ὀδυρῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 γαῖα τε πᾶς ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρόν οἶδμα θαλάσσης.
 ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἅμφω 15
 καλὸν ἄνθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
 Νύσιον ἅμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἀναξ πολυδέγμων·

8 Pausanias IX 31, 9 νάρκισσον ἄνθος ἡ γῆ καὶ πρότερον ἔφυνεν εἰ
 τοῖς Πάμφω τεμαίρεσθαι γῆν τι ἡμᾶς ἔπεισι· γεγωναὶ γὰρ πολλοῖς πρό-
 τερον ἔτεσιν ἢ Νάρκισσος ὁ Θεσπιεύς Κόρην τὴν Δήμητρος φησὶν ἀρπα-
 σθῆναι παίζουσαν καὶ ἄνθη συλλέγουσαν, ἀρπασθῆναι δὲ οὐκ ἔοικε
 ἀπατηθεῖσαν ἀλλὰ νάρκισσος | ἔφυσε Ilgenius: φύσε M | καλινκώπιδι M
 | 10 δέ τε Wyttienbachius: τότε M. δ' ὄγε Matthiaens | 11 ἡδὲ correctum
 ex ἰδὲ M. non melius θεοῖσιν ἰδὲ | 12 ἀποῤῥίξης M | ἑκατὸν γε κάρην,
 ἐπεφύκει Vossius | 13 κῶδιστ' ὀδυρῇ M. κυδιῶντ' Ignarra κωδείας τ'
 Mitscherlichius | πᾶς δ' οὐρανὸς M | ὑπερθεν M | 14 γαῖα τε M | ἐγέλασε
 M | 15 ἡ M | θαμβήσασα M | ἅμφοιν Cobetus | 17 μέσσατον uel νεῖατον
 Prellerus | ἅμπεδιον M

* Ξ 348 | cf. infra 426 | 8 <νάρκισσος> νάρκισσος μεγάλην θαεῖν ἀρ-
 χαῖον στεφάνωμα Soph. Oed. Col. 683 νάρκησε Hom. | νάρκισσόν θ'
 ὃν ἔφυσεν * infra 428 | ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε διὸς Ὀδυσ-
 σεύς θ' 494 | <καλυνκώπιδι> Νύμφης καλυνκώπιδος hym. Ven. 284 κα-
 λυνκώπιδι κούρην* hym. Orph. 79, 2 ἑλικώπιδι κούρην* A 98 | 9 Διὸς
 βουλῇσι * N 524 | χαριζομένη * α 140 | <πολυδέκτης> Cornutus de n.
 d. 103 πολυβούτης Hom. | 10 <θαυμαστός> Pind. Pyth. 2, 47 θαυμά-
 σιος θαυμαστός Hes. θαυμάζειν Hom. | 11 ἀθανάτων τε θεῶν * E442 |
 πάντας Δαμνᾶ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους * Ξ 198 | θαῦμα
 δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους Hes. th. 588 | 12
 τοῦ καὶ ἀπὸ * γλώσσης A 249 | <κάρα> ἐπὶ κάρ II 392 Σαννυρίων δ'
 ἐν Γέλωτι ὧ βατίδες ὧ γλαύνων κάρα Athenaeus VII p. 286 c κάρηνα
 καρήατα Hom. | τοῦ κέρα ἐν κεφαλῇ ἐκκαυδεκάδωρα πεφύκει A 109
 | 13 κηῶδει δέξατο κόλπῳ Z 483 | οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε * O 36 |
 14 γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν T 362 'domus iucundo risit odore'
 Catullus 64, 284 | οἶδματι * θύων Φ 234 κῶμα θαλάσσης Σ 145 θα-
 λάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ μ 236 οἶδμα θαλάσσης * in versu Hesiodo cer-
 tamini p. 318, 14 ed. Goettling | 15 ἡ μὲν θαμβήσασα * α 360 |
 ὠρέξατο χερσὶ * φήλῃσιν Ψ 99 | χερσὶν ἅμ' ἅμφω * [nominativus]
 H 255 ἅμφω [dativus] χερσὶν Apollonius A 1169 | 16 τότε μοι χάνοι
 εὐρεῖα χθὼν A 182 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης * II 635 | 17 <πολυδέγ-
 μων> ὧ πολυδέγμων Orph. hym. 18, 11 πολυνάμων Hom.

[Ἰπκοῖς ἀθανάτοισι Κρόνου πολυνώνμος υἱός]
 ἀρπάξας δ' αἰέουσεν ἐπὶ χρυσείοισιν ὄχοισιν
 ἢ γ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνή 20
 κεκλωμένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 ἤκουσεν φωνῆς· οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι

εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
 αἶεν ἐξ ἄντρον Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος 25
 Ἡέλιός τε ἄναξ Ἑπερίονος ἀγλαὸς υἱός
 κούρης κεκλωμένης πατέρα Κρονίδην· ὃ δὲ νόσφιν
 ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυκλίστῳ ἐνὶ νηῷ
 δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

18 = 32 adscriptus olim ad 19 | 19 ὄχεσφιν sicut 375 Homericus sermo postulat' Vossius | 20 ἄρ ὄρθια M | 21 κεκλωμένη M | 21 cum 38 iungebant Schneiderus et Matthiaeus, cum 33 Lenzius | 22 οὔτε Hermannus | 23 ἀγλαόμορφοι εἰταίραι Ruhnkenius ἀγλαόκαρπος Ἀλωάς nel Ἀμαῖα nel Ἐλεσθῶ nel Ἀγαία Schuetzius Mitscherlichius Vossius ἀγλαόκαρποι Ἑλείαι Ilgenius | 25 ἐξ ἄκρου Ilgenius | 26 secundi opinor poetae | ἡέλιος τ' ἄναξ ὑπερήστος M | 27 οὐδ' M | 28 πολυκλίστῳ M | 29 δέγμενος Cobetus

18 = 32 Ἰπκοῖς ἀθανάτοισι Π 154 Ἰπκων ἀθανάτων * P 476 | <πολυνώνμος> πολυνώνμον * ὕδωρ Hes. th. 785 ἐπεὶ πολυνώνμος * ἐστὶν hym. Apol. 82 | 19 αἰδέομαι δ' αἰέουσεν * v 343 | <ὄχοισιν> ὑπὸ χρυσείοισιν ὄχεσφιν * infra 375 ὄχεσφιν aut ὄχεσσιν Hom. χρύσεος ὄχος Eurip. Tro. 856 | 20 καὶ δ' ὀλοφυρομένη * Σ 72 | <ἰαχέω> ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη hym. 27, 7 ἰαχε ἰάχουσα Hom. | ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνή * infra 432 ἦυσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε Ὀρθί' Ἀχαιοῖσιν A 10 ἐκαλίσσατο φωνῇ * Γ 161 ὄρθια φωνῇ * Apollonius A 70 | 21 κεκλωμένος * Τρώεσσι O 353 πρῶτά σε κεκλωμένῳ Soph. Oed. R. 159 | θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος * T 258 | 22 εἰ δὲ τις ἀθανάτων * Z 128 | οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων * ι 521 | 23 ἀγλαόκαρποι cf. ad 4. ἀγλαόκαρπος ἄλλος σχεδὸν ἐστὶν ἐλαίη * Oppianus hal. IV 272 | 24 ἡ-θεοὶ ἀταλὰ φρονέοντες * Σ 567 | 25 Χάρις λιπαροκρήδεμνος * Σ 382 | 26 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ * A 7 | ἀγλαὸς υἱός * B 736 | 27 cf. ad 21 | 28 ἀπάνευθε θεῶν A 549 ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς A 349 ἀπάνευθε * πολυκλίστῳ ἐνὶ πόντῳ ξ 204 | πολυκλίστον * δέ σ' ἱκάνω ε 445 ἐν νηοῖσι πολυκλίστοισι * hym. Apol. 347 | 29 δέγμενος * I 191 (γράφεται καὶ δέγμενος διὰ τοῦ χ schol. Ven.) | ἱερὰ καλὰ * λ 130 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱερὰ B 420 | θνητῶν ἀνθρώπων * A 339 | δέξειαι ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων hym. Ap. 274

τὴν δ' ἀεκαζομένην ἤγεν Διὸς ἐννεσίῃσι 30
 πατροκασίγνητος πολυσημάντωρ πολυδέγμων
 ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 λεῦσσε θεὰ καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
 [αὐγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἥλπετο μητέρα κεδνὴν 35
 ὄψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν]
 τόφρ' αὖ οἱ ἔλπις ἔδελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ

ἤχησαν δ' ὄρεων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
 φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
 ὀξύ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις 40
 ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
 κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὦμων,
 σεύατο δ' ὥστ' οἰωνὸς ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὕγρην

30—32 seclisit Ilgenius | 30 τήνδ' *M* | ἤγε *M* | 31 ἡ in πατροκασίγνητος corr. ex o *M* | πολυσημάντωρ *Λιδανεύς Vossius* | 33 γαῖαν τε *M* | 34 λεῦσσε *M* | 35 et 36 congruunt cum 37 | 35 ἔλπετο Homericum | 37 reiecit Mitscherlichius | μέγαν γόον conl. 82 aut νόον μέγα Mitscherlichius. male composita clausula prodit sarcinatorum | ἀχνυμένη Cobetus | lacunam post 37 Schneiderus et Hermannus statuebant | 40 ἔλαβεν *M* | χαίτης ἀμβροσίης Hermannus cf. 308 441 205 | 41 χερσὶ corr. ex χερὶ *M*

30 πόλλ' ἀεκαζομένη * Z 458 | κείνης ἐννεσίῃσιν * E 894 | 31 πατροκασίγνητοιο * Φ 469 | <πολυσημάντωρ> infra 84* et 376* σημάντωρ Δ 431 πολυκοιρανίη B 204 | 32 = 18 | 33 ὄφρα μὲν * et in tertio versu τόφρα * υ 328 | γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος * E 769 οὐρανὸν ἀστερόεντα * O 371 | 34 Ἑλλήσποντος ἀγάρροος * B 845 | πόντον ὀρνεύοντα ἰχθυόεντα * I 4 | 35 ἡέλιον ἔδεν αὐγὰς II 188 | μητέρι κεδνῇ * κ 8 | 36 φῦλα θεῶν * O 54 | θεῶν αἰειγενετῶν * B 400 | 37 θέλεγε νόον *M* 255 | Διὸς τοι νόος μέγας Pind. Pyth. 5, 114 | ἀχνυμένος περ * X 424 | 38 <ἡχέω> ἡχέϊ δὲ κάρη νυφόμενος Ὀλύμπου Hes. th. 42 περιήχησεν H 267 | ὄρεων κορυφάς * M 282 | θαλάσσης Πάσης βένθεα α 53 | 39 τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ * A 357 | 40 ἄχος ὀξύ X 425 Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν Ξ 475 ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε B 171 | ἀμφὶ δὲ χαίται * Z 509 | 41 ἀμβροσίαι * δ' ἄρα χαίται A 329 | χερσὶ φίλῃσιν * Ψ 99 | φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων Σ 27 | 42 κάλυμ' ἔλε δὲ θεῶν Κυάνεον Ω 93 | 43 σεύατ' * ἔπειτ' ἐπὶ κύμα ε 52 | ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὕγρην * Ξ 308

μαιομένη· τῇ δ' οὐτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. 45
 [οὐτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν]
 ἐννήμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δῆω
 στρωφᾷτ' αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυνότοιο
 πᾶσσαι· ἀκηχεμένη οὐδὲ χροά βάλλετο λουτροῖς. 50
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς ἡὼς,
 ἦντετό οἱ Ἑκάτῃ σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα
 καὶ ῥά οἱ ἀγγελεύουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε.
 'πότνια Δῆμῃτερ, ὠρηφόρε ἀγλαόδωρε,
 τίς θεῶν οὐρανίων ἦε θνητῶν ἀνθρώπων 55

46 olim prioribus par post conexus et inmutatus | οὐδέ οἱ οἰωνῶν
 τις Hermannus οὔτε τις οἰωνῶν οἱ Brunckius οὔτε τις οἰωνῶν τῇ Her-
 mannus senex | 47 χθόνα M i puncto notata | ueterem scriptorem διὰ
 θεῶν posuisse Hermannus credebatur | Δῆω ueteres alii | 48 στρωφᾷτ' M
 | 49 ἡδὲ πότοιο M sed ut spiritum in ἡ scriba non uideatur a primo
 posuisse | 50 πᾶσαι· M. ἄσαι· Mitscherlichius conl. T 306, ἦλθε πότοιο
 ἄσσαν Lenzius conl. Hes. theog. 796 | βάπτειτο Ignarra θάλλειτο Mitscher-
 lichius ἀτάλλε λουτροῖς Ilgenius | 51 φαινόλη M | 52 δάος Matthiaeus | 53
 καὶ M | ἀγγέλλουσα Ruhnkenius primo ἄγγι θέουσα Matthiaeus | 54
 Δῆμῃτερ Ilgenius: δημήτηρ M | ὠρηφόρε M | 55 'Homerus dixisset τίς
 δὲ θεῶν μακάρων' Vossius

44 μαιομένη* κενθμῶνας ν 367 | ἐτήτυμα μυθησαίμην* Hes.
 op. 10 | 45 ἤδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων Σ 404 | 46 οὐ
 γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθάν* X 438 | πέμψον δ' οἰωνὸν τα-
 χύν ἄγγελον Ω 310 | 47 ἐννήμαρ μὲν* A 53 | πότνια* H Ἡρῃ μήτηρ
 similia Hom. | <Δῆω> Soph. Antig. 1120 cf. infra 211 492 | 48 cf. 61 |
 ἔστασαν αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες η 101 | 49 ἀμβροσίης
 καὶ νέκταρος* ι 359 | οἶνοιο παλαιῶν ἡδυνότοιο* β 340 | 50 χροά
 νίξετο ζ 224 | <λουτρόν> γυναικείῳ λουτροῖ Hes. op. 753 λουτρῶν
 Σ 489 | 51 δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ I 474 | ἐπερχομένη χερσόδρομος
 Aurora χ 198 | <φαινολὶς> ἔσπερε πάντα φέρεις ὅσα φαίνολις ἐσκέ-
 δασ' αὖθως Sappho 95 | 52 δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι* δ 300 ἐν χερσὶν
 ἔχοντες* Σ 551 | 53 ἔπος φάτο φώνησέν τε* δ 370 | 54 cf. infra
 192 et 492 | <ὠρηφόρος> ὠρη et φέροι δὲ κεν ὥρια πάντα tum
 βουληφόρος aliaque cum -φόρος composita Hom. | <ἀγλαόδωρος> καρ-
 πὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου Agallias in versu post Σ 551
 interpolato ἀγλαόκαρπος ἡπιόδωρος ξειδωρος Hom. | 55 <οὐράνιος>
 Pindarus τίς οὐρανίωνων E 373 θεοὶ οὐρανίῳνες A 570 ἢ θεῶν τῶν
 οὐρανίων Eurip. El. 1234 | πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν
 ἀνθρώπων A 339

ἤρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
φωνῆς μὲν γὰρ ἄκουσ' ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
ὅς τις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα·

ὥς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
'Ρεῖης ἠνυκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ 60
ἦιξ' αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
'Ἡέλιον δ' ἵκοντο θεῶν σκόπον ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στάν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο διὰ θεάων.
'Ἡέλι' αἰδεσσαι με θεῆς ὕπερ, εἴ ποτε δὴ σευ
ἦ ἔπει ἦ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα· 65
κούρην τὴν ἔτεκον, γλυκερόν θάλος, εἶδ' εὖ κυδρὴν,
τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυνέτοιο
ᾧστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

56 Pausanias VIII 37, 9 ἐπὶ κλησὶς ἐς τοὺς πολλοὺς ἐστὶν αὐτῇ
Δέσποινα καθάπερ καὶ τὴν ἐκ Διὸς Κόρην ἐπονομάζουσιν, ἰδίᾳ δὲ
ἐστὶν ὄνομα Περσεφόνῃ καθὰ Ὅμηρος καὶ ἔτι πρότερον Πάμφως ἐποίη-
σαν | 57 γὰρ μὲν ἄκουσ' Wassenbergius, μὲν γὰρ Vossius: γὰρ ἤκουσ',
M. γὰρ πυθόμην Hermannus | εἶδον M | 58 σοὶ δ' M | q 561 αἰψά κ'
ἐγὼ comparando uiam monstrauit opinor Ilgenius. ὦκα λέγοι νημερ-
τέα πάντα Ἡέλιος cum unius uersus supplementis Hermannus αὐτὴν κε
in Hermannianis Vossius ὦκα (id ut esset ὦ ἀνασσα) λέγω Mitscher-
lichius | 63 στάν M | 64 θεῶν θεός Peerlkampius conl. hym. Merc. 154
μ' ἐλέησόν τ' Matthiaeus θεῆς Vossius θεῆς Hermannus θεῆς Ilgenius
'Ρεῖας et deinde Ἰηνε Ignarra | 66 'κούρην ἦν inuenitur II 56 Σ 444' Her-
mannus | 67 ἀδινῆν M | 68 εἶδον M

56 <Περσεφόνη> Περσεφόνην* Hes. th. 913 Περσεφόνεια I 457
| θυμὸν ἀκηχέμεναι Σ 29 | 57 cf. 68 | ἶδον ὀφθαλμοῖσιν* Γ 169 |
58 αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι q 561 | 59 ὥς ἄρ' ἔφη * A
584 | ἀμείβετο μύθῳ * Ω 200 | 60 ἠνυκόμος * Ρελα Hes. th. 625 |
θυγάτηρ * μεγάλῳ Κρόνῳ E 721 | 61 cf. 48 | ἦιξεν * Φ 247 | 62
ἥελιον * Σ 239 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο * 383 | Ἡέλιος θ' ὅς πάντ'
ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις Γ 277 | 63 στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν *
Ω 286 | διὰ θεάων * Ξ 184 | 64 αἰδεσσαι I 640 σὺ δέ μ' αἰδέο καὶ
μ' ἐλέησον Φ 74 | εἴ ποτε δὴ τι ἦ ἔπει ὦνισσας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ
ἔργῳ A 395 | 65 κραδίην καὶ θυμὸν * B 171 τὰ κε θυμὸν ἰήνη *
Ω 119 κραδίη καὶ θυμὸς * tum ἰάνθη * δ 548 et 549 | 66 φίλον
θάλος * ὃν τέκον αὐτῇ X 87 | 67 ὅπ' ἄκουσα * H 53 | δι' αἰθέρος
ἀτρυνέτοιο * P 425 | 68 ᾧστε * μοι ὑβρίζοντες α 227 | ἀτὰρ οὐκ ἶδον
ὀφθαλμοῖσιν * supra 57 | 69 ἐπὶ χθόνα διὰν Ω 532 | κατὰ πόντον
Δ 276

αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρεται ἀκτίνεσσι, 70
 νημερτέως μοι ἔνισπε φίλον τέκος εἰ που ὄπωπας
 [ὅς τις νόσφιν ἔμειο λαβῶν ἀέκουσαν ἀνάγκη
 οἴχεται ἢ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.]
 ὥς φάτο· τὴν δ' Ὀπεριονίδης ἡμείβετο μῦθον.
 ῥ' Ῥείης ἠνκόμου θύγατερ Δῆμητερ ἄνασσα, 75
 εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα σ' ἄξομαι ἡδ' ἐλεαίρω
 ἄχνημένην περὶ παιδί τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
 αἷτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 ὅς μιν ἔδωκ' Ἀἰδῇ θαλερὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν
 αὐτοκασιγνήτῳ· ὃ δ' ὑπὸ ζόφον ἡρόοντα 80
 ἀρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσιν.
 ἀλλὰ θεὰ κατέπαυε μέγαν [γόνον οὐδέ τί σε χρὴ
 μὰψ αὐτῶς ἄπλητον ἔχειν] χόλον· οὐ τοι αἰκίης
 γαμβρός ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντῳ Ἀιδωνεὺς,

70 καταδέρεται *M* | 71 ὄπωπεν *M* | 72 et 73 congruunt cum superioris uersus clausula | 72 ἔμοιζο *M* | 74 τήνδ' *M* | 75 Ξ 203 ῥείας Aristarchus et Aristophanes cf. 442 | θύγατερ Schneidewinus ut uidetur: θυνάτηρ *M* | 76 'est qui σ' ἄξομαι scribat' Ruhnkenius: μέγα ἄξομαι *M*, γὰρ σε μέγ' ἄξομαι Vossius | 77 οὐδέ τοι Lenzius | 78 νεφεληγερέτα *M* | 80 ὃδ' *M* | 81 ἵπποις ἀγαγεν Cobetus | 82 μέγαν χόλον Hermannus | inter μέγαν et χόλον quae intercedunt insiticia iudicauit Schneidewinus | οὐδέ τι σε *M* | 83 αὐτῶς Hermannus: αὐτῶς *M* | ἄπλητον Hermannus ἀτέλεστον Ruhnkenius tentauit ἄλληκτον Mitscherlichus conl. I 636 | ὄχειν potius quam ἔχειν *M* | οὗτοι coniunctim ante Vossium

70 αἰθέρος ἐκ δίης * Π 365 | καταδέρεται ἀκτίνεσσιν * λ 16 (ἐπιδέρεται Zenodotus) | 71 νημερτέως * τὸν μῦθον ἐνισπήσω ε 98 νημερτές μοι ἔνισπε * δ 642 | φίλον τέκος * Γ 162 | εἰ που ὄπωπας * γ 93 | 72 νόσφιν ἔμειο Φ 135 | ἀέκουσαν ἀνάγκη * infra 124 ἀέκουσαν * β 130 ἀνάγκη * Ξ 128 | 73 θνητῶν ἀνθρώπων * Γ 204 | 74 ὥς φάτο * Α 188 | 74 et 75 cf. 59 et 60 | 75 Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης * Ξ 326 | 76 εἰδήσεις * η 327 | θεὸν μέγαν ἔζετο * Ε 434 μέγα κήδετα ἡδ' ἐλεαίρει * Β 27 | 77 ἄχνημένη * λ 388 | οὐδέ τις ἄλλος Αἷτιος * λ 558 | 78 ἄλλον γ' εἰ μὴ ρ 383 | νεφεληγερέτα Ζεὺς * Α 511 | 79 θαλερὴν παράκοιτιν Γ 53 θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν * Hes. th. 921 κεκληῖσθαι ἄκοιτιν * Ξ 268 | 80 αὐτοκασιγνήτος * Β 706 | ὑπὸ ζόφον ἡρόοντα * Ψ 51 | 81 ἀρπάξασα φέρεν κ 48 | μεγάλα ἰάχοντα * ι 392 | 82 κατέπαυσα * θεῶ χόλον δ 583 cf. τ 67 | οὐδέ τί σε χρὴ * Ι 496 | 83 μὰψ αὐτῶς * ἀτέλεστον π 111 | <ἄπλητος> ἄπλητον κοτέουσα Hes. th. 315 | οὐ τοι αἰκίης * Ι 70 | 84 γαμβρός * Ι 142 | ἀθανάτους πολυσημάντῳ Ἀιδωνεὺς * infra 376 cf. 31

αὐτοκασίγνητος καὶ δμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμῇ 85
 ἔλλαχεν ὥς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη

τοῖς μεταναίεταί, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
 ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφα φέρον θοὸν ἄρμα τανύπτεροι ὥστ' οἴωνοί.
 τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἔκετο θυμὸν· 90
 χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφεί Κρονίῳ
 νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 ᾗχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πλόνα ἔργα
 εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 εἰσορόων γίγνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν, 95
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα,

85 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διὸς Schneiderus ex versu 364 | τιμῇ
 Schneidewinus: τιμῇ M. τιμῆς Hermannus apud Frankium | 86 τα-
 πρῶτα M | διατριχὰ M | periisse versum Matthiaens uidit. suppl. πᾶσι
 καταφθιμένοισιν ἀνασσεύμεν εἰν Ἀἰδαο | 87 post 81 ponebat Brunckius
 delebat Hermannus apud Ilgenium | μετὰ ναιετάει Ilgenius μεταναίεταί
 Vossius: μετὰ ναίεται M. μετὰ ναιετάειν ὡν Valckenarius | τῶν κοίρα-
 νος εὐχεται εἶναι aut ἐνέροις τῶν κοίρανος ἐστὶν Mitscherlichius | ἔλ-
 λαχεν corr. ex ἔλαχεν M | 88 τοὶ δ' M | 89 ῥίμφ' ἔφερον Ruhnkenius ut
 apud Homerum et Hesiodum | 90 τὴνδ' M | 91 δὴ ἔπειτα Hermannus:
 δ' ἔπειτα M. δὴ ἔπειτα Vossius δὲ ἔπειτα Ilgenius | 92 νόσφιν ἰοῦσα
 θεῶν ἀγορῆς κατὰ homo a Ruhnkenio laudatus | 95 γίγνωσκε M

85 αὐτοκασίγνητος* B 706 cf. supra 80 | <δμόσπορος> δμόσπο-
 ρον ἔθνος Pind. Nem. 5, 43 ὁμογαστριος Hom. | ἀμφὶ δὲ τιμῇ* hym.
 Merc. 172 | 86 ὥς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός Hes. th. 425 |
 τριχθα δὲ πάντα δέδασται O 189 διὰ τριχὰ* κοσμηθέντες B 655 δα-
 σμός* ἔκηται A 166 | 87 Ἀΐδης ἐνέροις ἀνάσσαν O 188 | κοίρανος
 εἶναι* σ 106 | 88 ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο* Θ 184 | σμερδαλέον
 ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα Hes.
 scut. 341 | 89 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα* A 533 | οἴωνοῖσι τανυπτε-
 ρύγεσσι M 237 αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον* Hes. th. 523 οἴωνόν δ' ἐνόει
 τανυσίπτερον hym. Merc. 213 | 90 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ
 θυμὸν ἰκάνει Θ 147 | αἰνότερον καὶ κύντερον* λ 427 | ἔκετο θυμὸν*
 A 88 | 91 κελαινεφεί Κρονίῳ* A 397 | 92 νοσφισθεῖς* λ 73 νο-
 σφισθεῖσα* γέρα προτέρων Pythiae versus de Cerere apud Pausaniam
 VIII 42, 6 cf. ad 158 | θεῶν ἀγορὴν* Θ 2 | καὶ μακρὸν Ὀλυμπον* E
 398 | 93 πόλιας καὶ πλόνας* ἀγρούς Θ 560 | ἀνδρῶν πλόνα ἔργα*
 M 283 | 94 τεῖχος ἀμαλδύνας* M 32 | πολὺν χρόνον* M 9 | 95
 βαθυζώνους τε γυναικῆς* I 594 | 96 πρὶν γ' ὅτε* ν 322 πρὶν γ'
 ὅτε δὴ* hym. Ap. 49 | Ἀλκίνοοιο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα* Θ 13

ὅς τὸτ' Ἐλευσίνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν

ἔξετο δ' ἔγγυς ὁδοῖο φίλον τετιμμένη ἦτορ
 [Παρθενίῳ φρέατι ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται]
 ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης, 100
 γρηῖ παλαιγενεὶ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
 εἰργηται δῶρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
 οἶαί τε τροφοὶ εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῶν
 παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡχέεντα.
 τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θυγάτρως 105
 ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν

97 τότε λευσίνος *M* | 98 τετιμμένος *M* | post 98 intercidiisse uersum Hermannus statuit sic exeuntem ἐπὶ κρήνῃ μελανύδωρ | 99 utique prior pars nouicia. Pausanias I 39, 1 ἐξ Ἐλευσίνος πρὸς Μέγαρον ἐρχομένοις φρέατος ἐστὶν Ἀνθιον (Παρθενιον Ruhnkenius) καλούμενον· ἐποίησε δὲ Πάμφως ἐπὶ τούτῳ τῷ φρέατι καθῆσθαι Δήμητρα μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς παιδὸς γὰρ εἰκασμένην, ἐντεῦθεν δὲ αὐτὴν αἰετὶ γυναικὶα γραῖαν ὑπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Κελεοῦ κομισθῆναι παρὰ τὴν μητέρα καὶ οἱ τὴν Μετάνειραν οὕτω πιστεῦσαι τοῦ παιδὸς τὴν ἀνατροφὴν. Apollodorus I 5, 1 εἰκασθεῖσα δὲ γὰρ ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτρῃ παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέατος καλούμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων ἐνδόν' οὐσῶν γυναικῶν καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι γραῖα τις Ἰάμβη σκώψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι cf. 272 | πὰρ θεῖῳ φρέατι Wolfius θεῖῳ πὰρ φρέατι Hermannus φρεῖατι Παρθενίῳ Porsonus | 101 παλαιγενεῖ *M* | 103 οἶαί τε τροφοὶ εἰσὶ *M*. οἶαι δὲ Wolfius | fuitne θεμιστοπόλοις βασιλεύει an 104 ab alio adiectus?

97 Ἐλευσίνος θυοέσσης* infra 490 cf. 318 θυόεν* νέφος O 153
 | 98 ἔξετο* Ψ 235 | ἔγγυς ὁδοῖο* ν 268 | φίλον τετιμμένη ἦτορ*
 δ 804 | 99 ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται* η 131 et ρ 206 | 100 ἐν σκιῇ*
 ἐξόμενον Hes. op. 593 | αὐτὰρ ὕπερθεν B 218 | θάμνος ἔφιν τανύ-
 φυλλος ἐλαίης ψ 190 | 101 γρηῖ* δέ μιν εἰκνύα παλαιγενεῖ Γ 386 |
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος* Ξ 290 | οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο* Ρ 5 | 102
 δῶρ' Ἀφροδίτης* Γ 54 | <φιλοστεφάνος> ἐνστεφάνου* τ' Ἀφροδίτης
 θ 267 | Κυπριόγενοῦς δῶρων ἰοστεφάνου Theognis 1304 et 1332 |
 103 οἶοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι ν 223 | <θεμιστοπόλος> θεμιστο-
 πόλοι βασιλῆες* Hes. fr. 32, 1 et 3 cf. infra 215* et 473* δικαστό-
 λοι Hom. | 104 παίδων* O 663 | cf. β 345 et 361 | καὶ δώματα
 ἡχέεντα* δ 72 | 105 τὴν δὲ ἶδε* Σ 382 | Δήμητρός τοι Ἐλευσινίης*
 ἱερῇ ὅψι Antimachus apud Strabonem VIII p. 364 cf. infra 266 | 106 ταί
 δὲ μεθ' ὕδωρ Ἐρχεσθε κρήνηνδε ν 153 | ὕδωρ προτὶ ἄστρῳ φέρεσκον
 κ 108 | <ἐν ἡρώτος> κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα Ψ 34

κάλπισι χαλκείησι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
 τέσσαρες ὥστε θεαί, κουρήιον ἄνθος ἔχουσαι,
 Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημῷ τ' ἐρόεσσα
 Καλλιθόη θ' ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἀπασῶν. 110
 οὐδ' ἔγνω· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 ἄρχοι δ' ἰστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
 τίς, πόθεν ἐσσί γρῆν, παλαιγενέων ἀνθρώπων;
 τίπτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες οὐδὲ δόμοισι
 πύλνασαι; ἔνθα γυναικες ἀνὰ μέγαρα σκυόεντα 115
 τηλίκαι ὥς σύ περ ὦδε καὶ ὀπλότεραι γεγάσιιν,
 αἶ κέ σε φίλωνται ἡμὲν ἔπει ἡδὲ καὶ ἔργω.
 ὧς ἔφαν' ἥ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνια θεάων.

107 κάλπισι *M* | φίλου *Matthias* ex τ 458 ubi item φίλα pro φίλου codex Vindobonensis habet | 108 Pausanias I 38, 3 τὰ ἱερὰ τοῖν θεοῖν Εὐμόλπος καὶ αἱ θυγατέρες δρῶσιν αἱ Κελεῶ, καλοῦσι δὲ σφᾶς Πάμφως τε κατὰ ταῦτά καὶ Ὅμηρος Διογένειαν καὶ Παμμερόπην καὶ τρίτην Σαϊσάραν cf. 285 ss. | 'Homerum credas scripsisse τρεῖς ὥσε' τε θεαί' Hermannus 108—110 interpolatori tribuens | 109 Κλεισιδίκη nominis posterior pars Ruhnkenio suspecta | 110 tollebat *Preller* | ἡ σφέων aut ἡ δῆ aut ἡ δὲ προφερεστάτη legebatur in Hesiodi theog. 79 | προγενεστέρη *Vossius* conl. η 156 et θ 128 | ἀπασέων *Wolfius* | 111 ἔγνων *Cobet* | 112 δ' omisit *M* | 113 γρῆν *M* | lege χαμαιγενέων | 114 πύλναος *M* | 115 πύλνασαι *Vossius*: πύλνας *M*. πύλνα Hermannus conl. δαμνᾶ 199 | 117 αἶ κε σε *M* | φίλωνται *Vossius*: φίλονται *M*. φίλαιντο *Ilgénius* | 118 ἔφαν *Vossius*: ἔφαθ' *M*. | ἡ δ' *M*. ἡ δὲ ἐπεσιν *Hoffmann* | alibi in hoc carmine πότνια Δηῶ aut διὰ θεάων

107 κάλπιν ἐχούση η 20 | πρὸς δώματα πατρὸς* δ 657 φίλου πρὸς δώματα πατρὸς* τ 458 | 108 ἔχει ἥβης ἄνθος *N* 484 | <κουρήιος> κούριον ἄνθος in versu post *N* 433 interpolato cf. Orph. argon. 1347 | 109 Λεωγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια Hes. th. 257 cf. ibidem 353 | <ἐρόεις> Ἀλλή τ' ἐρόεσσα* Hes. th. 245 ἐρατὸς ἐρατεινός Hom. | 110 ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν η 156 πάντων προφερέστατος ἦεν θ 128 ἡ οἱ γαίῳ πολὺ φιλάτῃ ἔσκεν ἀπασέων θ 284 | Καλλιόπη θ' ἥ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων Hes. th. 79 | 111 χαλεποὶ δὲ θεοὶ* φαίνεσθαι ἐναργεῖς *T* 131 | χαλεπὸν δὲ τὰδε ζωοῖσιν ὀρᾶσθαι* λ 156 | 112 ἀρχοὶ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Δ 92 | 113 τίς πόθεν* εἰς ἀνδρῶν Φ 150 | γρῆν* παλαιγενὲς χ 395 | <χαμαιγενής> χαμαιγενέων ἀνθρώπων* Hes. th. 879 hym. Ven. 108 cf. infra 352 χαμαὶ ἐρχομένων ἀνθρώπων* Hom. | 114 τίπτε δέ* σε χρεῶ δεῦρ' ἤγαγε δ 312 | νόσφι πόλῃος α 185 | ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε* μ 143 | 115 ἀνὰ μέγαρα σκυόεντα* α 365 | 116 τηλίκον ὥς* περ ἐγὼν Ω 487 | ὥς σύ περ ὦδε Ω 398 | οἵπερ ἐμεῖο Ὀπλότεροι γεγάσιιν Δ 324 | 117 cf. ad 64 | 118 ὧς ἔφαν* κ 422 | ἡ δ' ἐπέεσι* καθάπτετο Ω 127 | ἐπέεσσιν ἀμειβομένη* λ 81 | διὰ θεάων* supra 63

' τέκνα φίλ' αἵ τινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων,
 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὗτοι αἰεὶ 120
 ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Δῶς ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστὶ· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.
 νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίη δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
 ἄνδρες ληιστῆρες ἀπήγαγον· οἳ μὲν ἔπειτα 125
 νηὶ δοῇ Θορίκονδε κατέσχεθον, ξυνθα γυναῖκες
 ἡπίερον ἐπέβησαν ἀολλέες ἡδὲ καὶ αὐτοὶ,
 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίσφρονος ἤρατο θυμὸς,
 λάθρη δ' ὀρμηθεῖσα δι' ἡπίεριοι μελαίνης 130
 φεύγον ὑπερφιάλους σημάτωντορας, ὄφρα κε μὴ με
 ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.

119 φίλ' αἵτινες Fonteinias: φίλα. τίνες M | ἐστὶ M | 120 οὗτοι
 Fonteinias: οὗτοι M | 121 εἰρομένοις M | 122 δῶς ἐμοὶ γ' M. Δηὼ Fon-
 teinius Δῶς μὲν Brunkius Δῶς Ruhnkenius Δῶς Passonius Δῶς
 Mitscherlichius Δῶς uel Δῶς Hermannus | 123 δ' αὖτε Ruhnkenius |
 124 lege ἀέκουσαν ἐλόντες | 125 οἳ μὲν M | 126 damnauit Lenzius conl.
 133 s. | 'Homericum νῆα δοῇν ut l 456' Vossius | Θορικόνδε Ruhnke-
 nius cf. Herodianum Lentzi I p. 152, 10 τὸ Θορικός οἱ πλείους δέξυ-
 νουσιν | γυναῖκας et 127 ἀολλέας Baumeisterus | 127 οἳ δὲ Hermannus
 senex | αὐτοῦ Lenzius | aut deesse uersum post 127 Hermannus putabat
 aut poetam scripsisse δεῖπνον δ' ἡρτύνοντο | 128 δεῖπνον δ' ἐντύνοντο
 Vossius, δεῖπνόν τ' ego: δεῖπνον ἐπηρτύνοντο M | 131 ὄφρα κε Ruhn-
 kenius | 132 ἀποναίατο M

119 τέκνα φίλ' * ἦτοι δ 78 | γυναικῶν θηλυτεράων * l 386 |
 120 ἐγὼ μυθήσομαι * δ 240 | οὗτοι αἰεὶ * I 70 | 121 εἰπέ μοι εἰ-
 ρομένη * ω 474 | ἀληθέα μυθήσασθαι * Z 382 | 122 αὐτὰρ ἐμοὶ γ'
 ὄνομ' ἐστίν * Ἐπῆριτος ω 306 Οὐτίς ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστ' * ι 366 | Ἀρ-
 ναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ σ 5 | 123 νῦν αὖτε
 A 363 | Κρήτηθεν Γ 233 | ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης * B 159 | 124
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν N 572 | οὐκ ἐθέλουσα *
 Σ 434 | βίη δ' ἀέκοντος A 430 ἀέκουσαν * β 130 | ἀνάγκη * Ξ 128
 cf. supra 72 | 125 ληιστῆρες * γ 73 cf. hym. 7, 6 ss. | 126 νηὶ δοῇ
 A 389 | 127 ἡπίερον ἐπιβῆναι ε 399 | ἀολλέες * E 498 | ἡδὲ καὶ
 αὐτοὶ * τ 429 οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ * α 33 | 128 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο *
 ο 500 | <ἐπαρτύνομαι> ἐπῆρτε * πάμα θ 447 ἡρτύναντο δ' ἔρετμά
 θ 53 | παρὰ πρυμνήσια νηός * A 476 | 129 σίτοιο μελίσφρονος * ω
 489 | 130 λάθρη * ὀπιπτεύσας H 243 | δεύτερον ὀρμηθεῖς * Π 402 |
 ἡπίεριοι μελαίνης * ξ 97 | 131 φεύγον * I 478 | ὑπερφιάλους * γ 315
 σημάτωντορας * Δ 431 | ὄφρα κεν * ἦδη Ω 635 | 132 ἀπριάτην * A 99
 τιμῆς ἀπονήμενος ω 30

οὕτω δεῦρ' ἰκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα
 ἢ τις δὴ γαί' ἔστι καὶ οἷ τινες ἐγγεγάασιν.
 ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135
 δοῖεν κουριδίους ἄνδρας καὶ τέκνα τεκέσθαι
 ὥς ἐθέλουσι τοκῆς· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτεῖρατε κοῦραι
 προφρονέως, φίλα τέκνα, τέων πρὸς δώμαθ' ἴκωμαι
 ἀνέρος ἡδὲ γυναικὸς, ἵνα σφισιν ἐργάζωμαι
 πρόφρων οἷα γυναικὸς ἀφῆλικος ἔργα τέτυκται· 140
 καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκόνησιν ἔχουσα
 καλὰ τιθηνόμην καὶ δώματα τηρήσαιμι
 καὶ κε λέχος στορέσασμαι μυχῶ θαλάμων ἐνπῆκτων
 δεσπόσυνον καὶ κ' ἔργα διδασκῆσαιμι γυναῖκας·

134 ἦ τις γαί' ἡδ' ἔστι Cobetus | γαία et ε super αι M | ἔστι M | ἐγγεγάασιν M | 135 ὑμῖν πάσῃσιν Hermannus | 137 οἷ' ἐθέλουσι Fonteinus | 'pronuntiandum τοκῆς' Matthiaeus | ἐμὲ δ' M. ἐμοὶ δ' αὖτ' εἰπατε Cobetus, ἐμ' αὖτ' Fonteinus ἐμὲ δ' οἰκτεῖρατε Ilgenius | 138 πρόστροπον ὦ φίλα Vossius | τέως Ruhnkenius. immo priora futtilia | 139 ἵνα σφισιν M | 140 'potuisset scribere ἔργα γυναικὸς ἀφῆλικος οἷα' Hermannus | 141 αἰ' κεν Matthiaeus | ἔχουσα corr. ex ἔχουσιν M | 143 ἐνπῆκτων Wolfius | 144 'potuisset κὲ omitttere' Hermannus | διδασκῆσαιμι γυναῖκας Vossius: διαθήσασμαι γυναικὸς M. διαντλήσασμαι γυναικὸς Mitscherlichius διαθήσασμαι Ignarra διαθήσασμαι γυναικῶν Bothius | post hunc versum φῆ γὰ θεῶ. καὶ κ' ἔργα διαθήσασαι scripsit, intellecto errore suo -θήσ- in τῇνδ' correxit atque ἀντίκ' ἀμεί. adiecit, denique his expunctis uersum 145 repetiit integrum praeposita cruce M

133 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην* ν 303 | οὐδέ τι οἶδα* γ 184 | 134 Κρήτη τις γαί' ἔστι* τ 172 | τινες ἄνδρες ἐγγεγάασιν* ν 233 cf. hym. Ap. 468 | 135 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες A 18 πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες* Hes. op. 81 | σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινῶς ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὁπάσειαν ζ 180 s. | 136 ἄνδρὸς κουριδίον* ω 196 | καὶ τέκνα τεκέσθαι* χ 324 | 137 βασιλεῖς aut βασιλῆες trisyllabum Hes. op. 263 et 248 | 138 προφρονέως* Z 173 | φίλα τέκνα* K 192 | πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω; τεῦ δώμαθ' ἴκωμαι Ἀνδρῶν ο 509 | τέων* Ω 387 | 139 ἀνὴρ ἡδὲ γυνή* ζ 184 ἄνδρες ἡδὲ γυναῖκες* O 683 | τοὶ οἱ φίλα ἐργάζοντο* ω 210 | 140 πρόφρων* ξ 406 | <ἀφῆλιξ> παναφήλικα* παῖδα X 490 | ἔργα τέτυκται* X 450 | 141 καὶ κε* et in tertio versu καὶ κε* ο 313 ss. | <νεογνός> ᾧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος hym. Merc. 406 νεογμλός Hom. | ἐν ἀγκόνησιν* ἰαυέις Ξ 213 | 142 <τιθηνέομαι> μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι Theognis 1231 τιθήνη Hom. | <τηρέω> τηρέωντι Pind. Pyth. 2, 88 δῶμα φυλάσσοις ε 208 | 143 στορέσαι πυκινὸν λέχος I 621 | μυχῶ θαλάμων ἐνπῆκτων* ψ 41 | 144 <δεσπόσυνος> δεσποσύναισιν Pind. Pyth. 4, 267 δέσποινα Hom. |

φῇ δα θεά· τήν δ' ἀντίκ' ἀμείβετο παρθένος ἁδμῆς 145
 Καλλιδίῃ Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἄχρῦμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι ἥδ' ὀνομήνω
 ἀνέρας οἷσιν ἔπεςσι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
 δήμου τε προύχουσιν ἰδὲ κρήδεμνα πόλης
 εἰρύεται βουλῇσι καὶ ἰθείησι δίκῃσιν·
 ἡμὲν Τριπτολέμου πνικμηδέος ἥδὲ Διόκλου
 ἥδὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλκιοιο
 καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο, 155
 τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δῶματα πορσαίνουσιν·

145 φῇ δα θεά· τήνδ' *M* | 146 'Καλλιδίῃ pro Saesara uel Pammerope
 ab interpolatore posita uidetur' Hermannus. mireris nullum optasse
 Καλλιθῶν conl. 110 | θυγατρῶν *M* | 147 ἄχρῦμενοί *M*. ἄχρῦμένοις περ
 ἀνάγκη τετλάμεν ἀνθρώποις Brunkius | 148 τετλάμεν ut esset infiniti-
 uus pro imperatiuo Ilgenius | φέρτεροί εἰσιν *M* | 150 τιμῆς documentum
 uersus immutati ab alio quem simul 151 et 152 interposuisse suspicor
 | 151 πόλης corr. ex πόλιος *M* | 153 negligentiam constructionis Her-
 mannus statuebat, 153—155 grammatico tribuebat Matthiaeus, 156 ante
 153 Schneiderus collocabat | ἡμὲν Matthiaeus: ἡ μὲν *M* quod Ruhnke-
 nius ad domum, ad τιμὴν Ignarra referebat. ἡ μὲν Τριπτολέμου πν-
 κινῇ ἕς 'ubi est' Vossius | ἥδὲ quod Ruhnkenius e codice notauerat
 Matthiaeus: ἡ δὲ *M* | 154 ἥδὲ Matthiaeus: ἡ δὲ *M* | Pausanias I 38, 2
 de Eumolpo Ομήρῳ ἕς μὲν τὸ γένος ἐστὶν οὐδὲν αὐτοῦ πεποιημένον,
 ἐπονμάζει δὲ ἀγήνορα ἐν τοῖς ἔπεσι τὸν Εὐμολπον. hinc ἀγήνορος
 Εὐμόλκιοιο Ruhnkenius | 155 Δολίχου Vossius: Δολιχοῦ *M* | πατρὸς ἀμύ-
 μονος Ruhnkenius

δμῳαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι χ 422 ἔργα διδασκῆσαι
 Hes. op. 64 | 145 ἥ δ' ἀντίκ' ἀμείβετο* δ 382 | παρθένος ἁδμῆς*
 ζ 109 | 146 Ἀλκίσις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη B 715 | 147
 μαῖ* ἄγε β 349 | θεῶν ἐρικυδέα δῶρα T 265 δῶρα* θεῶν σ 141 |
 καὶ ἄχρῦμενοί περ ἀνάγκη* M 178 | σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη*
 ν 307 | cf. infra 216 et 217 | 148 πολὺ φέρτεροί εἰσιν* K 557 | 149
 σοί δ' αὐτῷ πνικινῶς ὑποθήσομαι* α 279 | <σαφῆς> σαφές hym.
 Merc. 208 σάφα Hom. | οὐδ' ὀνομήνω* B 488 | 150 μέγα κράτος*
 N 486 | 151 προύχουσιν* κ 90 | Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα* Π 100 | ὅς
 Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεται τε πόληα Hes. scut. 105 | 152 εἴρουτο
 δίκῃσι Π 541 | ἰθείησι δίκῃσιν Hes. th. 86 | 153 ἡμὲν* et ἥδὲ* π
 212 | cf. 474 ss. | γράτης πνικμηδέος* α 438 | 154 ἥδὲ* adiunctum
 superiori ἡμὲν* π 306 | 155 πατρὸς ἀμύμονος* η 29 | ἔσσεος ἡμετέ-
 ροιο* O 351 | 156 τῶν πάντων* X 424 | κατὰ δῶματα* ν 122 |
 <πορσαίνω> πορσαίνειν Pind. Ol. 6, 33 πορσυνέουσα λέχος Γ 411

τᾶων οὐκ ἄν τις σε κατὰ πρῶτιστον ὀπωπὴν
 εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
 ἀλλὰ σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεἰκελὸς ἐσσι.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπιμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
 ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῳ
 εἰπωμεν τάδε πάντα διαμπερεῖς, αἰ κέ σ' ἀνώγῃ
 ἡμέτερον δ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
 τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτῳ
 ὀψίγονος τρέφεται πολυεύχετος ἀσπασίός τε. 165
 εἰ τὸν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο,
 ξεία κέ τις σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίῃ.
 ὥς ἔφαθ'· ἥ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαινὰ
 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιᾶνσαι. 170
 ῥίμψα δὲ πατρὸς ἴκοντο μέγαν δόμον, ὧκα δὲ μητρὶ

157 ἄν τις σε *M* | ὀπωπῆς *Ignarra* | 158 ἀπονοσφίσσειεν *M* | 159 in-
 terpolatus uidebatur Mitscherlichio | Θεοεἰκελὸς ἐσσί *M* | 160 δ' ἐθέλεις
Hermannus: δὲ θέλεις *M* cf. 137 45 193 | ἕως πρὸς *Bruckius* | 162
 ἀνώγῃ *Fontenius*: ἀνώγει *M*. ἀνώγει *Bruckius* | 163 ἡμέτερονδ'
Ruhnkenius | μὴ δ' *M* | 164 ἐνπῆκτῳ *Wolfius* | 165 eiciebat *Matthiaeus*
 | num πολυεύχετος τ' ? | 166 τὸν γε θρέψαιο 221 | 167 ἡ δ' αἶ κε *Matthiaeus*
 ex 222 ξεία σε τις κεν *Bruckius* | 168 ἀποθρεπτήρια *M* | 169 ἔφαθ'
 corr. fortasse ex ἔφαν *M* | ἡ δ' *M* | 170 κυδιᾶνσαι *Ruhnkenius* | 171
 αἶψα δὲ μητρὶ *Mitscherlichius*

157 τᾶων οὐ* τις β 121 | οὐκ ἄν τις σε τ 107 | ἥντησας ὀπωπῆς*
 δ 327 | 158 εἶδος* ἀμαλδύνουσα supra 94 | δόμων ἀπο* γ 313 |
 <ἀπονοσφίζω> νοσφισσάμενη τότε δῶμα φ 77 ἀπονοσφισθῶσι hym.
 Merc. 562 | 160 εἰ δ' ἐθέλεις ἐπιμεινον* ρ 277 | πρὸς δώματα πα-
 τρὸς* δ 657 | 161 βαθυζώνους* τε γυναικας I 594 | εὐζωνος Με-
 τάνειρα 212 234 243 255 | 162 ἡματα πάντα διαμπερεῖς εἰ κε* II
 499 | 163 ἡμέτερον δ'* ἐλθόντες θ 39 | 164 ὅς μοι τηλύγετος τρέ-
 φεται θαλῇ ἐνὶ πολλῇ· τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆ-
 κτῳ I 143 s. | 165 <πολυεύχετος> πολυάρετος 220 | 166 = 221 |
 <ἐκτρέφω> ἔξεθρέψατο *Batrachom.* 30 θρέψαιω τ 368 | καὶ ἥβης
 μέτρον ἰκάνει* σ 217 cf. λ 317 καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο* *Hes. op.* 132
 | 167 = 222 | γυναικῶν θηλυτεράων* λ 386 cf. supra 119 | 168 =
 223 | <ξηλώω> ξηλοὶ δέ τε γέλτονα γέλτων *Hes. op.* 23 ξηλήμονες
 ε 118 δύσζηλοι η 307 | <θρεπτήριον> τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν*
Hes. op. 188 οὐδὲ τοκεῦσιν θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε *P* 301 | 169 ἔμψ
 δ' ἐπένευσε κάρητι *O* 75 δ' ἀνένευσε-καρήατι* *X* 205 | 170 πέσον
 ἄγγεα* π 13 | οἱ δὲ μέγα κυδιῶντες* *Φ* 519 | 171 ἴκοντο* δόμον
 π 335

ἔννεπον ὅσσ' εἰδόν τε καὶ ἔκλυον· ἥ δὲ μάλ' ὥκα
 ἔλθουσας ἐκέλευε καλέειν ἐπ' ἀπείρου μισθῷ.
 αἶ δ' ὥστ' ἥ ἔλαφοι ἥ πόρτιες εἰαρος ὥρη
 ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175
 ὥς αἶ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἦξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὥμοις αἰσσοῦντο κροκῆϊ ἄνθει ὁμοίαι.
 τέτμον δ' ἔγγυς ὁδοῦ κυδρὴν θεὸν, ἔνθα πάρος περ
 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς 180
 ἡγεῦνθ'· ἥ δ' ἄρ' ὅπισθε φίλον τετιμημένη ἦτορ
 στεῖχε κατὰ κρηθὲν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελλζετο ποσσίν.
 αἴψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφισι πότνια μήτηρ 185

172 ἔννεπον ὡς *M* | εἰδον τε *M*. εἰδόν τε Hoffmannus 'epicus poeta dicturus fuisset ὅσσα ἴδον' Hermannus | ἥ δὲ *M* | 173 καλεῖν Ruhnkenius cf. 284 et 406 καλέειν ἐκέλευσ' Vossius ἐκελεν καλέειν Baumeisterus | 174 αἶδ' *M* | ὥστ' ἥ Brunckius: ὡς τοι *M* | ἡαρος *M* | 175 ἄλλοντ' *M* | φορβῆς Vossius | 176 ἀνασχόμεναι Brunckio in mentem uenit | ἑανῶν *M* | 179 θεὸν Vossius: θεᾶν *M* | 180 φίλον Matthiaeus ut: 107 | 181 ἦδ' ἄρ' ὅπισθεν *M* | 182 κατὰ κρηθὲν Vossius: κατ' ἀκρηθὲν *M* contra quam Aristarchus scribebat. κατακρηθὲν Ruhnkenius κατάκρηθεν Wolfius | 183 θεᾶς Hermannus: θεῆς *M* | 185 βᾶν δὲ *M* | ἔνθα σφίσι *M*

172 οἷ δὲ μάλ' ὥκα * ο 182 | 173 ἦννεγεν καλέειν*, hym. Ap. 105 | μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ Φ 445 | ἐπ' ἀπείρουα* γαῖαν *H* 446 | 174 οἷ δ' ὥστ' ἥ ἔλαφον* Ο 271 | πόρτιες κ 410 | εἰαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη* *Z* 148 | 175 ἐν λειμῶνι* *B* 461 | ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς* *A* 562 κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς Hes. op. 593 cf. κ 411 Lucreti l 261 | 176 βῆ δὲ κατασχόμενη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῷ Γ 419 | χρὸς ἱμερόεντος* Ξ 170 | 177 ἦξαν* πεδίουδε ο 183 | κατ' ἀμαξιτόν* *X* 146 | ἀμφὶ δὲ χαῖται Ὁμοῖς αἰσσοῦνται* *Z* 509 cf. supra 40 | 178 ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίαις* ζ 231 | <κροκῆϊος> κρόκεα πέταλα Eurip. Ion. 889 κρόκον κροκόπεπλος Hom. | 179 ἔγγυς ὁδοῦ cf. 98 | κυδρὴ θεός* Hes. th. 442 cf. infra 292 | ἔνθα πάρος *A* 610 | ὡς τὸ πάρος περ* *E* 806 | 180 κάλλιπον* χ 156 | αὐτὰρ ἔπειτα* Γ 335 | φίλα πρὸς δώματα πατρὸς* supra 107 | 181 φίλον τετιμημένη ἦτορ* supra 98 | 182 κατὰ κρηθὲν *II* 548 | κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτρην Hes. th. 574 κατὰ κράτα καλυψάμενος θ 92 νεφέλῃ κεκαλυμμένη* θ 562 | ἀμφὶ δὲ πέπλοι* *E* 194 | 183 κάλυμμι' ἔλε δια θεάων Κυάνεον Ω 93 | ποσσίν ὑπο ῥαδινοῖσιν Hes. th. 195 | θεᾶς* κ 220 | 184 αἴψα δ' ἐπειδ' ἵκοντο *E* 367 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο* γ 388 | διοτρεφέος* βασιλῆος *B* 196 | 185 βᾶν* δ' ἵμεν Ξ 134 | πληντο δ' ἄρ' αἰθουσαι* θ 57 | πότνια

ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἶ δὲ παρ' αὐτὴν
 ἔδραμον· ἦ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καὶ ῥα μελάθρου
 κύρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θειοῖο.
 τὴν δ' αἰδῶς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἶλεν· 190
 εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν

ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος ἀγλαόδωρος
 ἦθελεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαινοῦ,
 ἀλλ' ἀκέουσ' ἀνέμιμνε κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφρον βάλε κῶας·
 ἐνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην

δερὸν δ' ἄφθογγος τετιμημένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου
 οὐδέ τιν' οὔτ' ἐπεὶ προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ,

187 αἶ δὲ *M* | 188—211 a primo poeta abiudicavit Prellerus | ἦδ' *M* | 189 κύρε *M* | πλῆσε *M*. πλῆσθεν δὲ θύρας Vossius conl. 280 | 190 τὴνδ' *M* | 'nusquam post caesuram τ' ἦδὲ' Vossius | 192 ὠρηφόρος *M* | 194 ἀκέουσ' ἀνέμιμνε Vossius: ἀκέουσα ἔμιμνε *M* | κατ' *M* | 195 κεδνά ἰδυῖα Hoffmannus | 196 ἔδος *M* | κῶα *M* | 198 δερὸνδ' *M* | 199 οὔτε ἐπει Hoffmannus

μήτηρ* supra 122 | 186 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο α 333 | 187 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ'* ἀταλάφρονα Z 400 | γλυκερὸν θάλος* supra 66 | 188 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς I 582 αὐτὶς ἐπ' οὐδὸν ἰών ρ 413 | μελάθρου Κύρε κάρη hym. Ven. 173 | 189 cf. τ 39 | 190 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ* φρένας λ 337 | τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν* ω 533 | 191 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς π 42 | κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν* A 646 | 192 cf. 54 | 193 ἐπὶ θρόνου ἔζε φαινοῦ* Σ 422 | 194 ἀλλ' ἀκέουσα* κάθησο A 565 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε* II 363 | ὄμματα καλὰ* α 208 κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα* hym. Ven. 156 | 195 πρὶν γ' ὅτε δὴ* ψ 43 | τῷ δ' ἄρα Ποντόναρος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον θ 65 | κέδνα ἰδυῖα* α 428 | 196 ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας* τ 58 ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν τ 101 κῶας ὑπερθεν π 47 | ἀργύφρον φᾶρος μέγα κ 543 | 197 ἐνθα καθῖζ' Ἑλένη Γ 426 ἐνθα καθεζόμενος* Hes. scut. 34 | <προκατέχομαι> προέχω κατέχω προκαθίζω Hom. | κεφαλῇ ἐφύπερθε καλύπτρην* ε 232 | ἄνα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα π 416 | 198 <ἄφθογγος> ἄγγελος ἄφθογγος Theognis 549 λιγυφθόγγοισιν ἀναυδος Hom. ἦ δ' ἄνεω δὴν ἦστο ψ 93 ἀλλ' ἀκίων δὴν ἦστο A 512 | ἔξετ' ἐνξέστου ἐπὶ δίφρου* ρ 602 | 199 ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλαι οὔτε τι ἔργῳ E 879 |

ἀλλ' ἀγέλαστος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος 200
 ἦστο πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 πολλὰ παρασκώπτουσα τρέφατο πότνιαν ἀγνὴν
 μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ Ἰλαον σχεῖν θυμὸν,
 ἦ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὀργή 205

202—205 interpolatori tribuebant Matthiaeus et Hermannus | χλεύη-
 σιν Hermannus | scholion Nicandri alex. 130 τῆς Κόρης ἀπαγείσεως ὅπο
 τοῦ Πλούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Δήω περιήχετο τῆς ζήτουσας ἀσ-
 τὴν, ὑπεδέχθη δ' ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἰκποθωαντος ὅς ἦν υἱὸς τοῦ Πο-
 σειδῶνος ἐξ Ἀλόφης τῆς Κερκύνος, ὅς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μετα-
 νείρας, ἣτις Μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ
 οἶνον, ἡ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο λέγουσα μὴ θεμιτὸν εἶναι πιεῖν αὐτῇ
 οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δ' αὐτὴν σκεῶνα ἐκ-
 λευσε κατασκενάσαι, ὃν δεξαμένη ἔπιεν· Ἰάμβη δὲ τις δούλη τῆς Με-
 τανείρας ἀθυμούσαν τὴν θεὸν ὁρώσα γελοιῶδεις λόγους καὶ σκωμματα
 τινα πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεὸν ἔλεγεν [ἦσαν δὲ τὰ δηθέντα ὅπ αὐ-
 τῆς] ἱαμβικῶ μέτρῳ δοθμισθέντα, ὅπερ αὐτῇ πρῶτον εἶπεν, ἐξ ἧς καὶ
 τὴν προσηγορίαν ἔλαβον ἱαμβοὶ λέγεσθαι· Ἰάμβη δὲ θυγάτηρ Ἥχους
 καὶ Πανός, Θοῶσσα δὲ τὸ γένος. aliud deinceps ὅτι διὰ γλήχανος
 ἔπιεν ἡ Δημήτηρ τὸν σκεῶνα καὶ διὰ τὴν χλεύην τῆς Ἰάμβης ἐγέλα-
 σεν ἡ θεὰ, ἐν τοῖς εἰς Ὀμηρον ἀναφερομένοις ὕμνοις λέγεται | κεδνὰ
 Ἰδυῖα Hoffmannus | 203 παρὰ σκώπτουσα ut intellegeretur παρετρέφατο
 Heynius. ueteri poetae in promptu erat. πολλὰ μάλα | παρασκώπτουσα
 ἐτρέφατο Vossius | πότνιαν ἀγνὴν adiecisse librarium truncatos uersus
 expleturum coniecit Frankius. nihilo sanius τρέφατο | 204 καὶ Ἰλαον
 σχεῖν θυμὸν librariorum imputavit Frankius. καὶ Ἰλαον σκέμεν ἦτορ (cf.
 Orph. hym. 35, 6 Ἰλαον ἦτορ ἔχουσα) nel ὀργὴν Mitscherlichius ἡ δ'
 Ἰλαον ἐνθετο θυμὸν Heynius | 205 damnauit Heynius | ἦδη οἱ M | καὶ
 ἔπειτα Vossius | μεθύστερον et cetera librariorum adscripsit Frankius
 ἔπειτα μεθίσταται nel μεθίστατο αὐτὸν ἑορταῖς Vossius iuuenis | ἔβαδεν
 M | ὀργή correxi: ὀργαῖς M. εὐαδ' ἑορταῖς Vossius, ἐν ὀργίῳ primo
 finisse Mitscherlichius putauit

τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἔστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ β 77 | 200 <ἀγέλα-
 στος> ἀγέλαστα πρόσωπα Aesch. Agam. 803 ἔργα γελαστά (alii ἔργ'
 ἀγέλαστα) θ 307 | καίτ' ἄρ' ἄσιτος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος
 δ 788 | 201 cf. 304 | ἡνίοχοιο πόθῳ P 439 σεῖο πόθῳ μινύθουσα*
 δυσάμμορος Apollonius A 286 | βαθυζώνους* τε γυναικάς I 594 |
 202 cf. 195 | <χλεύη> Attici teste Moeride χλεύην τε ποιεῖ καὶ γέλωτα
 Aeschrio AP VII 345 pluralis exemplum deest | 203 <παρασκώπτω> τῷ
 παρασκώπτει τι καὶ γελοῖον εἰπεῖν Plut. vita Demetri c. 28 | Ἄστεμις
 ἀγνή* ε 123 | 204 μειδήσασα* A 596 | σὺ δ' Ἰλαον ἐνθεο θυμὸν*
 I 639 σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν* Ἰσχειν I 255 ὥς κέ τοι Ἰλαον κρα-
 δὴν καὶ θυμὸν ἔχωσιν Hes. op. 340 | 205 αἰ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα* φ 24
 | <μεθύστερον> Aesch. Pers. 208 μετέπειτα Ξ 310 καὶ ὕστερον Ξ 313
 ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι μ 126 | εὐαδεν* εὐνή Ξ 340
 | <ὀργή> κηφίνεσαι κοθύροις εἰκελὸς ὀργήν* Hes. op. 304

τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἶνον
 πλήσας· ἥ δ' ἀνένευς· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
 πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
 δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερπίνῃ·
 ἥ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεῶ πόρεν ὥς ἐκέλευε· 210
 δεξαμένη δ' ὁσίης ἔνεκεν πίε πότνια Διῶ

τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα.
 χαίρε γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἅπ' ἔολπα τοκῆων
 ἔμμεναι ἄλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρόπει ὄμμασιν αἰδῶς
 καὶ χάρις ὥσεί περ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων. 215
 ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἀνθρώποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἴκω δεῦρο, παρέσσεται ὅσσα τ' ἐμοὶ περ.

207 ἥ δ' *M* | *ol Hermannus*: τοι *M*. γ' *ol Ruhnkenius* | ἔφασκεν *M* | 208 δ' ἄρ ἀμφι *M* | 209 τερπίνῃ *M* | 210 ἥ δὲ *M* | 211 δ' deleuit Slothouwerus non interpungens post ἐκέλευε | ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Vossius ὁσίης ἔλαχεν Schaeferus ὁσίης ἔνεκ' ἦν Moebius | πίε πότνια Frankius: πολυπότνια *M*. neterem poetam ξανθῇ Δημήτρῃ scripsisse Hermannus credebatur | 213 γύναι *M* | ἀπέολπα *M* | 214 ἐπεὶ τοι *M* | εἶδος Mitscherlichius | 215 χάρις corr. ut uideatur ex χάρος *M* | ὥσεί περ τε *M* | 217 cf. ad 147 | uersui 218 in *M* praepositus est obeliscus qui quid ualeat non extricauit. adsmilem ante uersum 199 lineolam non qui scripsit codicem neque qui recognouit duxisse uidebatur

206 δέπας μελιηδέος οἶνον* Σ 545 | 207 ἥ δ' ἀνένευς* cf. ad 169 | <θεμιτός> τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν Pind. Pyth. 9, 42 | ξεῖνον γὰρ οἱ ἔφασκε τ 191 | 208 οἶνον ἐρυθρόν ε 165 | <ἄλφι> primus Epicharmus teste Suida, teste Strabone VIII p. 364 Antimachus cuius est εὐλίτατον ἄλφι in Etym. M. p. 18, 39 ἀλφίτον Α 631 | 209 <γλήχων> κατάθου τὴν τὰν γλάχων' ἀτρέμας Aristoph. Ach. 861 cf. Nicandri alexiph. 128 | τερπίνῃ: τετριμμένη, οἱ δὲ τερπωλῇ Hesychius | 210 τεύξει τοι κυκεῶ κ 290 | πόρεν δὲ οἱ ὅσσα κέλευσε* δ 745 ὥς ἐκέλευεν* ψ 539 | 211 κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι hym. Merc. 173 | πέν* λ 98 | πότνια Διῶ* supra 47 <πολυπότνια> Θεσμοφόρῳ πολυποτνία Aristoph. thesm. 1156 | 212 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε* Β 433 | εὐζωνος* παράκοιτις I 590 cf. ad 161 | 213 οὐ σε ἔολπα ακὸν καὶ ἀναίκην ἐσεσθαι γ 375 τέων δ' ἔξ ἔσσι τοκῆων* Ω 387 cf. Ξ 472 | ἐπεὶ οὐ γέ γ' ἐσσι κακῶν ἔξ ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτὸν, οἶδόν ται μέγα εἶδος ἐπιπρόπει Theocritus 25, 38 [incertus 9, 38 ed. Ahrens] | 215 θεμιστοπόλων βασιλῆων* supra 103 | 216 et 217 = 147 et 148 | 217 καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι* θεῖναι Hes. op. 815 ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται* Theognis 1357 | 218 πάντα παρέσσεται* I 135

παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
 ὥπασαν ἀθάνατοι· πολυάρητος δέ μοι ἐστίν. 220
 εἰ τὸν γε θρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο,
 ἧ ῥά κέ τις σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτῆρια δοίη.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος Ἀημίτηρ.
 'καὶ σὺ γύναι μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν' 225
 παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις

θρέψω κοῦ μιν ἔολπα κακοφραδίῃσι τιθήνης
 οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔθ' ὑποταμνόν·
 οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
 οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν. 230
 ὥς ἄρα φωνήσασα θυῶδεϊ δέξατο κόλπῳ

220 πολυήρατος *M* | μοι ἐστίν *M* | 221 γ' ἐκθρέψαιο Hermannus ex 166 | 222 ρεῖα κέ Hermannus ρεῖα σε τίς κεν Brunckius sicut 167 | 223 αποθρεπτῆρια *M* | δοίη Matthiaeus: δοίην *M* | 224 τήνδ' *M* | 225 γύναι | 227 θρέψαι· κοῦ aut οὐδέ τι πον Hermannus θρέψω τ'· οὐ aut θρέψασθ'· οὐ Vossius | 228 ἄρ' ἐπηλυσίῃσι *M* | ὑποταμνόν pro ὑποτάμενον habebat Ilgenius oxytonon defendens, δίκταμνον comparavit Ruhnkenius proparoxytonon cogitans. οὔτε τομαῖον Vossius οὔθ' ὑποτάμνων Ignarra. 'tres in duobus versibus iunctis uoces ὑποταμνόν ἀντίτομον ὑλοτόμον uix a bono poeta positae nerisimile' Matthiaeus. fuere qui ὑπόθαμνον et ὀρόθαμνος tentarent | 229 οὔλοτόμοιο Vossius quod ipse interpretatur ad perniciem succisum, Hermannus penitus excisum

219 <ἄελπος> ἀέλπτοις Ὡδίνεσσι πέπαρτο hym. Ap. 91 ἀελπῆς ἀελπτέοντες Hom. | 220 ὥπασαν* Z 157 | πολυάρητος δέ τοί ἐστίν* τ 404 | 221 = 166 | 222 = 167 | 223 = 168 | 224 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος κελαιδινή Φ 511 | ἐυστέφανος Ἀημίτηρ* Hes. op. 300 | 225 καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν θ 413 | 226 ὃ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο β 387 | ὥς με κελεύεις* λ 507 | 227 οὐ σε ἔολπα* γ 375 | <κακοφραδίῃ> ἀφραδίῃ B 368 κακοφραδέες Ψ 483 κακοφραδίῃσι* β 236 οὐ μὲν τῆς γε κακοφραδῆς ἀπόναντο Nicander ther. 348 | 228 <ἐπηλυσίῃ> hym. Merc. 37 | ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται* Ξ 102 | <ὑποταμνόν> corruptum | 229 οἶδα* cum insequente οἶδα δ'* H 240 s. | <ἀντίτομον> Pindarus Pyth. 4, 221 ἀντίτομον: φάρμακον ἀντιπαθὲς ὅπερ ὁ πῶν οὐ βλάπτεται Hesychius | μέγα φέρται Ἀχαιῶν Π 21 | <ὑλοτόμοιο> ὑλοτόμος Hom. | 230 <πολυπήμων> πολυπήμονας ἰᾶσθαι νόσους Pind. Pyth. 3, 46 πολυπενθῆς Hom. | ἧ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεια ἔγμα hym. Merc. 37 | <ἐρυσμός> cf. Photii lexicon et Hesychium ἐρυμα Δ 137 | 231 ὥς ἄρα φωνήσασα* Θ 432 | κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ* Z 483 | 'gremio sustulit illa suo Terque manu permulsit eum' Ovidius fast. IV 550

χερσίν τ' ἀθανάτησι, γεγῆθαι δὲ φρένα μήτηρ

ὡς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν
Δημοφῶνθ' ὃν ἔτικτεν ἐύζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὃ δ' ἀέξετο δαίμονι ἴσος 235
οὔτ' οὐν σίτου ἔδων, οὐ θησάμενος

Δημήτηρ

χρίεσκ' ἀμβροσίῃ ὥσει θεοῦ ἐκγεγαῶτα
ἡδὺ καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει ἥντε δαλὸν
[λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θανῆ· ἐτέτυκτο, 240
ὡς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἔωκει.]
καὶ κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐύζωνος Μετάνειρα

232 χερσὶ τ' ἀθανάτοισι *M.* χείρσιν ἀθανάτησι Ilgenius χείρεσσ', Cobetus | 233 ἡ corr. ut nideretur ex o *M* | 234 δημοφῶνθ' *M* | 235 ἔτρεφ' ἐν Vossius | ὃ δ' *M* | 236 οὐ γ' οὐν Ilgenius | duos persus in unum coalluisse uidit Mitscherlichius θησάμενος γάλα μητρὸς Hermannus restituit, alterius sententiam Vossius indicauit fere hanc ἀλλά μιν ἡματιῇ μὲν ἐνστέφανος Δημήτηρ. nihil deesse rati θησάμενος· ἡ δ' ἡμαρ Matthiaeus θησάμενος· κατὰ δ' ἡμαρ Vossius | 239 κρύπτεσκεν ἐν σποδῶ aliquando fuisse suspicatur Guttmanus | δαλὸν *M* | 240 et 241 adscripti olim fortasse ad 235 | 'κρύβδα φίλων τοκέων Homerus dixisset' Vossius λάθρα ἑῶν Spitznerus | θαῦμα τέτυκτο Hermannus cum Aristarcho | 241 γὰρ ἅντα Vossius | 242 καὶ κεν μιν *M* | ἀγήρων corr. ut nideretur ex ἀγῆρον *M.* ἀγήραον ἀθάνατόν τε aut potius καὶ κεν ἀγήρων μιν ποιήσατο ἀθάνατόν τε Vossius

232 χείρεσσ' ἀθανάτησιν* infra 253 | γεγῆθαι δὲ φρένα* Νηλεὺς *A* 683 | 233 Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος* *A* 370 cf. supra 96 | ἀγλαὸν υἱὸν* *E* 843 | 234 τὸν ἔτικτε* *Π* 180 | ἐύζωνος Μετάνειρα* 212 | 235 οὗς τρέφον ἐν μεγάροις* *X* 69 | Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο* *χ* 426 | δαίμονι ἴσος* *E* 438 | ὃ δ' ἀέξετο* δαίμονος αἴση infra 300 | 236 οὐ γὰρ σίτον ἔδουσι *E* 341 | 237 ἡματα δ' αὐτὲ Ἀμβροσίῃ χρίεσκε Apollonius *A* 869 | ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι* *Φ* 185 | 238 ἡδὺ μάλα πνέουσιν* δ 446 <καταπνέω> ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει μολπᾶν Aesch. Ag. 105 παραπνέω ἐπιπνέω ἀναπνέω similia Hom. | 239 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν* β 105 post ἡματιῇ μὲν in secundo tertioque pedibus posita | πυρὸς μένος* *Ψ* 238 | ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε *ε* 488 | 240 [λάθρα] λάθρη* Ἀχιλλῆος *Ω* 72 | <γονεύς> ἰοικότα τέκνα γονεύσιν Hes. op. 235 φίλων τοκέων *Φ* 587 | θαῦμα τέτυκτο* *Σ* 549 | 241 <προθαλῆς> ἀμφιθαλῆς *X* 496 | θεοῖσι γὰρ ἅντα ἔωκει* *Ω* 630 | 242 θήσεν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἡματα πάντα *ε* 136 ἀθάνατον ἀφθιτόν τε ποιήσω θεόν Eur. Androm. 1257 | 243 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν* *E* 649 | ἐύζωνος Μετάνειρα* supra 212

νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο, κάκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῶ 215
[θεῖσας ὧ περὶ παιδί καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ]
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
τέκνον Δημοφόων, ξείνη σὲ μὲν ἐν πυρὶ πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθῃσιν.
ὥς φάτ' ὀδυρομένη τῆς δ' αἶε δια θεάων. 250
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
[παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔικτε]
χείρεσσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἔο θῆκε πέδουδε
[ἐξανελούσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς]

246 male interpositus | δίσας' sed ut i correcta uideatur ex si M | 'fuit qui magis Homericum putaret ἀάσθη δὲ μέγα' Matthiaeus | 248 σὲ μὲν Vossius: σε M. σ' ἢ Hermannus | ἐν πυρὶ Hermannus: πυρὶ ἐνὶ M. ξείνη σε πυρὸς μένει οὕτω Schneidewinnus conl. 239. fuit cum tentarem τί ξείνη σ' ἐν πυρὶ | 251 restituendum censeo τὸν δὲ | 252 hoc loco ineptus | 253 ἄπω ἔο M | ἀπὸ ἔο γ' (ἔθεν Cobetus) ἦκε Matthiaeus | Apollodorus I 5, 1 βουλομένη δὲ αὐτὸν ἀθάνατον ποιῆσαι τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ (ἔξριεν ἀμβροσίαν· οὕτω δὲ) παραδόξως ἀψυχομένου τοῦ Διμοφῶντος ἐπειρήσε Μετάνειρα τί πράξει θεά, καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνελώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφηγεν | 254 spurium indicavit Matthiaeus | 'magis Homericum fortasse esset κοτέσασα' Hermannus

244 <ἐπιτηρέω> ὅς κέρκω σαίνων σ' ὁπότεν δειπνῆς ἐπιτηρῶν Aristoph. eq. 1031 cf. supra 142 | ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος δ 121 | 245 δὴ ῥα τότ' ὥμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγγοτο μηρῶ M 162 | 246 καὶ μέγ' ἀάσθη II 685 ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ* I 537 | 247 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Σ 92 | 248 τέκνον* τί κλαίεις Σ 73 | ἐν πυρὶ πολλῷ* μ 237 ἐν πυρὶ κηλέω Σ 346 θάλλῃ ἐνὶ πολλῇ* I 143 | 249 πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ E 156 | ὅσα κήδε' ἔθῃκεν ψ 306 | 250 λίσσεται ὀδυρομένη* I 591 | διὰ θεάων* supra 63 | 251 τὴν δὲ χολωσαμένη* προσεφώνει Γ 413 ἡ δὲ χολωσαμένη* I 538 | <καλλιστέφανος> καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις Eur. Bacch. 376 ἐυστέφανος Hom. χρυσοστέφανος Hes. cf. supra 102 | 252 παῖδα φίλον* II 460 | ἄελπτον cf. 219 | ἔικτον ἐνὶ μεγάροισι* γυναικες Ω 497 | 253 χείρεσσ' ἀθανάτησι* II 704 cf. supra 232 | ἀπὸ ἔο θῆκε* χαμάζε φ 136 ἀπὸ ἔθεν ἦκε* χαμάζε M 205 | εἴσι πέδουδε* N 796 | 254 <ἐξαναιρέω> ἡ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο Eur. Ion. 269 τό ῥ' ἢ γ' ἐξανελούσα Apollonius Γ 867 ἀναιρέω ἐξανήμι Hom. | κεκοτηῖ θυμῷ Φ 456 κοτέουσα* Ψ 391 | μάλ' αἰνῶς* K 38

καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐύζωνον Μετάνειραν. 255
 νήμεδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
 αἴσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο
 καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεγῆς νήκεστον ἀάσθης.
 ἴστω γὰρ θεῶν ὄρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ, 260
 ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα
 παῖδα φίλον ποιήσα καὶ ἄφθιτον ὥπασα τιμῇ.
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
 τιμὴ δ' ἄφθιτος αἶεν ἐπέσσεται, οὖνεκα γούνων
 ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκολήσιν ἱαυσει

ᾧρησιν δ' ἄρα τῷγε περιπλομένων ἐνιαυτῶν 265
 παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνῆν

256 καὶ deleri uoluit Hermannus | φράδμονες legisse uidetur orphicus poeta | 257 προγνώμεναι Matthiaeus: προγνώμενοι | 258 νήκεστον Vossius: μῆμιστον M | 261 ποιήσασα M | 262 ἔσθ' ὅπως uel ἔστ' ἔθ' ὅπως et ἀλύξει Cobetus | γῆρας Huschkus | ἀλύξοι Ruhnkenius quo rectius ἀλύξῃ | 263 parum haec conuenire cum 261 Mitscherlichius animaduertit | ἀφθιτον M | γούνων M | 265—267 seclussit Ilgenius | ᾧρησι M | τούγε ut esset matura eius aetate Fonteinius | περιπλομένων M

255 ἡ δ' ἄμυδις* στήσασα T 114 | ἐύζωνος Μετάνειρα* supra 212 | 256 νήπιοι ἄνθρωποι* δυστήμονες hym. Apol. 532 | <ἀφράδμων> περιᾶσθ' μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος Aesch. Ag. 1401 φράδμων Π638 | Θῆρές τ' οἰωνοὶ τε βροτῶν τ' ἀλιτήρια φύλα, ἄχθεα γῆς, εἰδοῦσα τετυγμένα, μηδαμὰ μηδὲν εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοιο νοῆσαι φράδμονες οὐδ' ἄποθεν μάλ' ἀποστρέψαι κακότητος, οὔτ' ἀγαθοῦ παρεόντος ἐπιστρέψαι τε καὶ ἔρξαι ἰδρυες, ἀλλὰ μᾶτην ἀδαήμενες, ἀπρονόητοι Orph. frag. 32, 6 ss. | 257 <προγινώσκω> γνώμεναι B 349 ἀνα-δια-ἐπι-γινώσκω Hom. | 258 ἀφραδίῃσιν* supra 243 | νήκεστον ἀάσθη* Hes. op. 283 | 259 Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος Ὁρκος δεινότητος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν O 37 | θεῶν μέγαν ὄρκον β 377 | ἀμείλικτον* δ' ὅπ' ἄκουσαν A 137 | ἄγρει νῦν μοι ὁμοσ-
 σον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ E 271 | 260 cf. ad 242 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα Hes. th. 305 | 261 παῖδα φίλον* supra 252 | ὥπασα* πομπόν N 416 | 262 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅστις (ὅς κεν Eustathius) θάνατον* φύγη (alii φύγοι) Φ 103 | οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι Φ 565 | 263 ἄφθιτον αἰεὶ E 238 | γούνων* A 407 | 264 ἡμετέρων* μύθων φ 292 | ἐν ἀγκολήσιν ἰαύεις* E 213 | 265 ᾧρησιν* πάσῃσι hym. Ven. 102 | περιπλομένων ἐνιαυτῶν* α 16 | 266 Ἐλευσινίης* versus supra ad 54 adlatus cf. 105 | πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν* A 15

αἶεν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἥματα πάντα

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἦτε μέγιστον
ἀθανάτους θνητοῖσι τ' ὄνειαρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηὸν τε μέγαν καὶ βωμόν ὑπ' αὐτῷ 270
τεύχοντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν ἀλύ τε τείχος
Καλλιχόρου καθύπερθεν ἐπὶ προύχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὥς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἔμὸν νόον ἱλάσκησθε.
ὥς εἰπούσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε 275
γῆρας ἀπωσαμένη· περὶ τ' ἀμφὶ τε κάλλος ἤητο,
ὁδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυγέντων ἀπὸ πέπλων

267 αἶεν Ἀθηναίοισι Matthiaeus | συνάξουσ' Ignarra: συνανξήσουσ'
M. συναύξουσ' Ruhnkenius ἀέξουσ' Vossius ἀλύξουσ' Goettlingius | post
267 lacunae signum Hermannus posuit | 269 ἀθανάτων θνητοῖσιν Stol-
lius | θνητοῖσιν ὄνειαρ M | ὄνειαρ πᾶσι τέτυγμαi decebat postam. θνη-
τοῖς τ' ὄνειαρ correpta media syllaba aut ὄνιαρ aut ὄνεαρ καὶ χάρμα
Buttmannus Vossius Ilgenius θνητοῖσι τ' ὄναρ καὶ χάρμα Hermannus
θνητοῖσι τ' ὄνειαρ χάρμα τ' ἐτύχθη uel ἐτύχθη Ruhnkenius | τέτυγμαi
commemoravit Vossius | 270 ἄγ' ἐμοὶ Vossius ἄγε μὴν Matthiaeus | 271
ὑπὸ πόλιν Vossius | 273 et 274 postea inlatos Prellerus iudicavit | αὐτῇ
M | fuit qui oīs mallet | 274 ἔρδοντες Frankius | νηὸν M. melius μένος
368 | ἱλάσκησθε Schaeferus: ἱλάσκοισθε sed ut prior σ erasa sit M | 275
μέγεθος τε καὶ Ruhnkenius

267 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην Ξ 448 | ἥμα-
τα πάντα* Θ 539 | 268 <τιμάοχος> ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστὶ
hym. Ven. 31 γαιήοχος Hom. | 269 χαῖρε πάτερ μέγα θαῦμα μέγ' ἀν-
θράποισιν ὄνειαρ Aratus phaen. 15 | ἀθάνατοι θνητοῖσιν* τ 593 | πᾶσι
τ' ὄνειαρ X 433 θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ Hes. th. 871 | χάρμα* βοροτοῖσιν
Ξ 325 | μοῖρα τέτυκται* Γ 101 | 271 πᾶς δῆμος* Τ 166 | ὑπὸ πό-
λιν αἰτὺ τε τείχος* Α 181 | 272 Ὀτρυνγίης καθύπερθεν* ο 404 | ἐπὶ
προϋχοντι* μελάθρῳ τ 544 | <κολωνός> ἱεροῦς ναλοῦσα κολωνούς*
Hes. fr. 76, 1 σκοπιῆς προϋχοντα κολωνῶν* Orph. arg. 379 αἰπεία κο-
λωνῆ* B 811 | 273 <ὄργια> πόλεος ὄργων Aesch. Sept. 180 | ἐγὼν ὑπο-
θήσομαι αὐτὸς β 194 | ὑποθήσομαι* ε 143 ubi secuntur ὥς κεν ἔκη-
ται | 274 <εὐαγῆς> ὅσιος καὶ εὐαγῆς lex Solonis apud Andocidem 1, 97
ἄξομαι ἄγνός Hom. εὐφραδέως τ 352 cf. infra 369 | ἔρδων ἱερὰ καλὰ
κατὰ νόμον ἱλάσκηται Hes. th. 417 | 275 ὥς εἰπούσα θεὰ* Γ 139
εἶδος τε μέγεθος τε B 58 cf. ω 253 μέγεθος καὶ εἶδος* hym. Ven. 82
276 νεῖκος ἀπώσαμένους* M 276 | περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον P 760
θυμὸς ἤητο* Φ 386 | τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν βλεφάρων τ' ἄπο κάλ-
λος --- τοῖον ἤηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης Hes. scut. 7 s. |
277 θυγέντων ἐπὶ βωμῶν Hes. th. 557

σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
 λάμπε θεᾶ, ξανθῇ δὲ κόμη κατενήνοθεν ὦμους,
 αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος ἀστεροπῆς ὤς. 280
 βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων· τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
 δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον οὐδέ τι παιδὸς
 μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι

τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἔλεεινὴν,
 καδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα 285
 πατὴρ ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
 ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσι
 μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
 ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα

279 θεᾶ Vossius: θεῆς M. θεᾶς Hermannus | ξανθαὶ δὲ κόμαι M | 280 αὐτῆς M | 281 γούνα λύντο tentavit Vossius | 282 εἰς in ἄφθογ-
 γος absumptum chartae lacuna M | 284 κασίγνηται M. κασιγνήτη φωνὴν
 ἐσάκουσ' ἔλεεινὴν Hermannus | ἔλεινὴν Ruhnkenius | 285 καδδ' ἄρ' M
 | enumeratio illa spuria uidebatur Matthiae | ἡ ut uidetur M | 287 ἡδ'
 ἄρα πυρὰν ἔκαι'· ἡδ' M | 289 ἐλούεον forma Ruhnkenii suspecta. ἔλουον
 ἀπ' ἀσπαίροντα uel ἀπασπαίροντα aut ἔλουν μέλε' ἀσπαίροντα Ilgenius.
 lege ἐλούον τε σπείρων τε aut σπάργων τε conlato Homericō uersus
 exitu λοέσσαι τε χρῖσαι τε

278 σκίδναδ'· ὑπὸ νεφέων II 375 | τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτό-
 φιν οὐρανὸν εἶσω Λάμπ' A 44 | <φέγγος> λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν
 ἀνδράων Pind. Pyth. 8, 97 λαμπρὸν φᾶος Hom. | 279 ἀπ' ὀφθαλμοῖν
 δὲ κακὸν πῦρ Ἐρχομένοις λάμπεσκε Theocritus 18, 19 cf. E 7 | ξαν-
 θῆς δὲ κόμης* A 197 | <κατενήνοθεν> κατενήνοθεν ὦμους* Hes.
 scut. 269 ἐπενήνοθε* B 219 | 280 αὐγῇ* N 341 | ἐπλήσθη* T 156
 | πυκινὸν δόμον* η 81 | τῆλε δὲ χαλκὸς Λάμπ' ὥστε στεροπῇ K 153
 | 281 δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει q 61 | πολλῶν γούνατ'· ἔλυσεν N 360
 γούνα λύντο* N 85 | 282 δηρὸν δ' ἄφθογγος* supra 198 | δηρὸν
 χρόνον E 206 et hym. hom. 28, 14 δαρὸν δ' ἄνεω χρόνον ἦστο Ibycus
 21 | 283 ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς γ 453 | 284 κασίγνηται* Σ 52 |
 φωνή* Σ 219 | οὐδ' ἐσάκουσε Θ 97 | <ἐλεινός> trisyllabum Attici
 ἐλεινόν* Ω 309 | 285 καδ δ' ἄρ'· ἐπ' αὐτῆς Ψ 125 | ἀπὸ λέκτροιο
 θοροῦσα ψ 32 | <εὐστρωτος> ἐς λέχος εὐστρωτον hym. Ven. 157 στρω-
 τοῖς ἐν λεχέσσι Hes. th. 798 στόρεσαν λέχος Hom. | ἡ δ' ἀπὸ μὲν
 στρωτῶν λεχέων θόρε δευκαίνουσα Mosch. Eur. 16 | 286 ἔπειτα ἐῷ
 ἐγκάτθετο κόλπῳ* E 223 | 287 ἡ οἱ πῦρ ἀνέκαι* η 13 cf. ι 251 |
 ἀπαλοὶ πόδες T 92 πόσσ' ἀπαλοῖσιν* Hes. th. 3 | 288 ἐνθεν ἀναστή-
 σας* θ 7 | θυώδεος ἐκ θαλάμοιο* supra 244 | 289 ἀγρόμενοι* H
 194 | κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς Ἴσταντ' η 4 | λουσε τε καὶ σπείρωσε
 Callimachus l. Del. 6 cf. Hom. hym. Apol. 120 s. ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίρον-

ἔννεπον ὅσσ' εἰδόν τε καὶ ἔκλυον· ἥ δὲ μάλ' ὦκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλέειν ἐπ' ἀπείροني μισθῶ.
 αἶ δ' ὦστ' ἥ ἔλαφοι ἥ πόρτιες εἰαρος ὥρη
 ἄλλουτ'· ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175
 ὥς αἶ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἦϊξαν κοίλῃν κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ἄμοις αἰσسونτο κροκῆν' ἄνθει ὁμοῖαι.
 τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεόν, ἐνθα πάρος περ
 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς 180
 ἡγεῦνθ'· ἥ δ' ἄρ' ὀπισθε φίλον τετιμμένη ἦτορ
 στεῖχε κατὰ κρηθρὴν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης, ἐνθά σφισι πότνια μήτηρ 185

172 ἔννεπον ὡς *M* | εἰδόν τε *M*. εἰδόν τε Hoffmannus 'epicus poeta dicturus fuisset ὅσσα ἴδον' Hermannus | ἥ δὲ *M* | 173 καλεῖν Ruhnkeneius cf. 284 et 406 καλέειν ἐκέλευσ' Vossius ἐκελεν καλέειν Baumeisterus | 174 αἶδ' *M* | ὦστ' ἥ Bruckius: ὡς τοι *M* | ἥαρος *M* | 175 ἄλλουτ' *M* | φορβῆς Vossius | 176 ἀνασχόμεναι Bruckio in mentem venit | ἐανῶν *M* | 179 θεόν Vossius: θεᾶν *M* | 180 φίλον Matthiaeus ut: 107 | 181 ἦδ' ἄρ' ὀπισθεν *M* | 182 κατὰ κρηθρὴν Vossius: κατ' ἀκρηθρὴν *M* contra quam Aristarchus scribebat. κατακρηθρὴν Ruhnkeneius κατάκρηθρην Wolfius | 183 θεᾶς Hermannus: θεῆς *M* | 185 βᾶν δὲ *M* | ἐνθα σφισι *M*

172 οἷ δὲ μάλ' ὦκα * ο 182 | 173 ἡνῶγεν καλέειν*, hym. Ap. 105 | μισθῶ ἐπὶ ῥητῶ *Φ* 445 | ἐπ' ἀπείρονα * γαῖαν *H* 446 | 174 οἷ δ' ὦστ' ἥ ἔλαφον* *O* 271 | πόρτιες κ 410 | εἰαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη* *Z* 148 | 175 ἐν λειμῶνι* *B* 461 | ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς* *A* 562 κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς Hes. op. 593 cf. κ 411 Lucreti l 261 | 176 βῆ δὲ κατασχόμενῃ ἐανῶ ἀργῆτι φαινοῖ *Γ* 419 | χρὸς ἱμερόεντος* *Ξ* 170 | 177 ἦϊξαν* πεδίονδε ο 183 | κατ' ἀμαξιτόν* *X* 146 | ἀμφὶ δὲ χαῖται Ὡμοῖς αἰσσονται* *Z* 509 cf. supra 40 | 178 ὑακινθίνῃ ἄνθει ὁμοῖας* ζ 231 | <κροκῆϊος> κρόκεια πέταλα Eurip. Ion. 889 κρόκον κροκόπεπλος Hom. | 179 ἐγγὺς ὁδοῦ cf. 98 | κυδρὴ θεὸς* Hes. th. 442 cf. infra 292 | ἐνθα πάρος *A* 610 | ὡς τὸ πάρος περ* *E* 806 | 180 κάλλιπον* γ 156 | αὐτὰρ ἔπειτα* *Γ* 335 | φίλα πρὸς δώματα πατρὸς* supra 107 | 181 φίλον τετιμμένη ἦτορ* supra 98 | 182 κατὰ κρηθρὴν *Π* 548 | κατὰ κρηθρὴν δὲ καλύπτρην Hes. th. 574 κατὰ κρητὰ καλυψάμενος θ 92 νεφέλῃ κεκαλυμμένη* θ 562 | ἀμφὶ δὲ πέπλοι* *E* 194 | 183 κάλυμμι ἔλε δια θεῶν Κυάνεον *Ω* 93 | ποσσίν ὑπο ῥαδινοῖσιν Hes. th. 195 | θεᾶς* κ 220 | 184 αἶψα δ' ἐπειδ' ἵκοντο *E* 367 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο* γ 388 | διοτρεφέος* βασιλῆος *B* 196 | 185 βᾶν δ' ἵμεν *Ξ* 134 | πλήντο δ' ἄρ' αἰθουσαι* θ 57 | πότνια

ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἰ δὲ παρ' αὐτὴν
 ἔδραμον· ἥ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσι, καὶ ἔα μελάθρου
 κύρε κάρη, πλησεν δὲ θύρας σέλαος θείω.
 τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἶλεν· 190
 εἶξε δέ οἱ κλισμοτο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν

ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος ἀγλαόδωρος
 ἤθελεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοτο φαινοῦ,
 ἀλλ' ἀκέουσ' ἀνέμιμνε κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφρον βάλε κῶας·
 ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην

δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιμημένη ἦσι' ἐπὶ δίφρου
 οὐδέ τιν' οὔτ' ἐπεὶ προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργω,

187 αἰ δὲ *M* | 188—211 a primo poeta abiudicavit Prellerus | ἦδ' *M* | 189 κύρε *M* | πλησεν *M*. πλησθεν δὲ θύρας Vossius conl. 280 | 190 τὴνδ' *M* | 'nusquam post caesuram τ' ἦδὲ' Vossius | 192 ὠραφόρος *M* | 194 ἀκέουσ' ἀνέμιμνε Vossius: ἀκέουσα ἐμιμνε *M* | κατ' *M* | 195 κεδνὰ ἰδυῖα Hoffmannus | 196 ἔδος *M* | κῶα *M* | 198 δηρόνδ' *M* | 199 οὔτε ἐπεὶ Hoffmannus

μήτηρ* supra 122 | 186 στῆ ἔα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο α 333 | 187 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ'* ἀταλάφρονα Z 400 | γλυκερὸν θάλος* supra 66 | 188 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς I 582 αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν ρ 413 | μελάθρου Κύρε κάρη hym. Ven. 173 | 189 cf. τ 39 | 190 εἰδός τε μέγεθος τε ἰδὲ* φρένας λ 337 | τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν* ω 533 | 191 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς π 42 | κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν* A 646 | 192 cf. 54 | 193 ἐπὶ θρόνον ἔξε φαινοῦ* Σ 422 | 194 ἀλλ' ἀκέουσα* κάθησο A 565 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε* II 363 | ὄμματα καλὰ* α 208 κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα* hym. Ven. 156 | 195 πρὶν γ' ὅτε δὴ* ψ 43 | τῷ δ' ἄρα Ποντόνῳ θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον θ 65 | κέδνα ἰδυῖα* α 428 | 196 ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας* τ 58 ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν τ 101 κῶας ὑπερθεν π 47 | ἀργύφρον φᾶρος μέγα κ 543 | 197 ἔνθα καθῖζ' Ἑλένη Γ 426 ἔνθα καθεζόμενος* Hes. scut. 34 | <προκατέχομαι> προέχω κατέχω προκαθίζω Hom. | κεφαλῇ ἐφύπερθε καλύπτρην* ε 232 | ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα π 416 | 198 <ἄφθογγος> ἄγγελος ἄφθογγος Theognis 549 λιγυφθόγγοισιν ἀναυδος Hom. ἥ δ' ἄνω δὴν ἦστο ψ 93 ἀλλ' ἀέων δὴν ἦστο A 512 | ἔξετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου* ρ 602 | 199 ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεται οὔτε τι ἔργω E 879 |

ὥς ἔφαθ'· ἥ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεΐ Κρονίῳ
 πείθεται καὶ τὸ μεσηγνὸν διέδραμεν ὥκα πόδεσσιν.
 ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσίνος θυοέσσης,
 εὖρεν δ' ἐν νηῶ Διμήτερα κυανόπεπλον
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεια πτερόεντα προσήυδα. 320
 Διμήτερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδῶς
 ἐλθέμεναι μετὰ φύλα θεῶν αἰειγενετάων.
 ἀλλ' ἴθι, μὴδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
 ὥς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
 αὐτὶς ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἔοντας 325
 πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
 κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα

316 ἥ δὲ *M* | κελαινεφεΐ sed ai superscriptum *M* | 317 τὸ μεσηγνὸν Ilgenius: μεσηγνὸν sed ut prior σ mutando nata sit *M* | 319 εὖρεν δ' ἐν Matthiaeus: εὖρε δ' ἐν *M*. εὖρε δ' ἐν Ruhnkenius εὖρεν ἐν Baumeisterus | 320 φωνήσας ἔπεια Hoffmannus | 321 καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς Ruhnkenius | 323 μὴ δ' *M* | ἐμοί Vossius ἐμὸν γ' Mitscherlichius | 324 τῇ Hermannus: τῆς *M* | 325 αὐτὰρ Matthiaeus αὐτὶς Hermannus conl. *A* 536 similibusque locis in quibus αὐτὶκα orationem nectit | ἔπειτα μάκαρας *M*: πατὴρ Valckenarius inseri iusserat. ἔπειτ' αὐτὶς μάκαρας Matthiaeus ἔπειτ' ἄρ Ζεὺς μάκαρας Vossius ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν Wassenbergius et Fonteinus | 327 ἐδίδον αὐτὶς ἐδίδον libri Hesiodi op. 139 cf. 437

316 ὥς ἔφαθ' * non praegressa oratione directa Hes. op. 69 cf. infra 448 | Ζηνὶ κελαινεφεΐ Κρονίδῃ i 552 κελαινεφεΐ Κρονίῳ* supra 91 | 317 αὐτὴ δὲ μάλ' ὥκα Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον* γ 176 | ταχέως δὲ διήνυσεν πᾶν τὸ μεσηγνὸν hym. Apol. 108 | 318 Ἐλευσίνος θυοέσσης 97 et 490 | 319 εὖρεν δ' * εὐρύοπα Κρονίδην *A* 498 εὖρε δ' ἐν * σπῆι *Ω* 83 | <κυανόπεπλος> *Λητῶ* κυανόπεπλος Hes. th. 406 κυανόπρωρος κροκόπεπλος Hom. cf. infra 360 374 442 | 320 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεια πτερόεντα προσήυδα *O* 35 | 321 ὕρσο Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδῶς *Ω* 88 cf. πεπνυμένα μήδεα εἰδῶς *H* 278 et πεπνυμένα εἰδῶς γ 361 | 322 ἔρχομαι νῦν μετὰ φύλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον Ἴριν τ' ἐλθέμεναι *O* 54 | θεῶν αἰειγενετάων* *B* 400 | 323 ἀλλ' ἴθι* *Γ* 432 | ἐμὸν ἔπος* ω 262 | ὄναρ ἐκ Διὸς* ἔστιν *A* 63 τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται *Ἐκ Διὸς Σ* 74 | οὗτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσεται *B* 361 οὐ δ' ἄλιον ἔπος ἔσεται *Ω* 92 cf. β 273 εἰ δέ τι τηύσιον ἔπος ἔσεται hym. Apol. 540 | 324 ὥς φάτο λισσομένης* *Π* 46 | αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμός ἀγῆνωρ κ 406 | 325 αὐτὶς ἔπειτα* λ 598 αὐτὰρ ἔπειτα* cum insequente πάντας* *M* 193 αὐτὶς* *Τ* 140 | μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντας* θ 306 | 326 ἥ σφῶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν *Α* 628 ἐπιπροΐηκεν *I* 520 | ἀμοιβηδὶς δὲ* δικάζον *Σ* 506 | 327 περικαλλέα δῶρα* θ 420

τιμάς θ' ἄς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' οὔτις πείσαι δύνατο φρένας οὐδὲ νόημα
 θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠγάλνετο μύθους· 330
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
 πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
 πρὶν ἰδοι ὀφθαλμοῖσιν ἐὼν εὐώπιδα κούρην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βαρύνκτυπος εὐρύνοπα Ζεὺς,
 εἰς ἔρεβος πέμψε χρυσόοραπιν ἀργειφόντην, 335
 ὄφρ' Ἀἰδὼν μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
 ἀγνὴν Περσεφόνειαν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.
 Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπλήθυσεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης 340
 ἐσσυμένως κατόρουσε λιπὼν ἔδος Οὐλύμποιο.

328 perperam additum puto | κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Hermannus: κ' ἐθέλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλίσθαι qualis in alia ora-
 tione potest fuisse substituto ἐθέλῃσι uel ἐθέλῃσθα cf. σ 47 | 329 ἡδὲ
 νόημα Brunckius | 331 ποτ' ἔφασκε Hermannus: ποτε φάσκε M | 332
 ἐπιβήσεσθαι Vossius et Fonteinus: ἐπιβήσεσθ' M | ἢ πρὶν Vossius καὶ
 πρὶν Elmsleius καὶ πρὶν Fonteinus | 333 γ' ἰδοι Ruhnkenius | 334 ἐπεὶ
 τό γ' M | 336 ὅς κ' Ἀἰδὼν Vossius | 337 ὑπὸ Vossius: ἀπὸ M | 338 ὄφρα
 ē Ruhnkenius | 339 μεταλλήξειε M | 341 Homericum est ἀπόρουσε

328 cf. infra 444 | μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν* Φ 500 μετ' ἀθα-
 νάτοισι* μεγίστας infra 366 | 329 πεπιθεῖν μεγάλας φρένας* I 184
 δύναται πεπιθεῖν φρένας* hym. Ven. 33 | οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι
 οὐδὲ νόημα* σ 215 | 330 θυμὸν χάεται T 29 | χωόμενος φρεσὶν
 T 127 | ἠρνείτο στερεῶς* Ψ 42 ὅς δέ κ' ἀνήνγηται καὶ τε στερεῶς
 ἀποείπη I 510 | 331 θυώδεος Οὐλύμποιο* hym. Merc. 322 | 332
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι* πρὶν γ' ἢ E 288 cf. δ 475 ss. Σ 189 s. | 333
 ἴδον ὀφθαλμοῖσιν Γ 169 | ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην* ξ 113 | 334 αὐ-
 τὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε* Φ 377 | βαρύνκτυπος εὐρύνοπα Ζεὺς* supra 3 |
 335 εἰς ἔρεβος* κ 528 | χρυσόοραπιν ἀργειφόντης* κ 331 | 336 ἐπέ-
 εσσι παραιφάμενος* Ω 771 μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν* κ 70
 μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν* Hes. th. 90 eademque sed παραιφά-
 μενος* Orph. argon. 1098 | 337 ἀγνὴ Περσεφόνεια* λ 386 cf. Orph. hym.
 24, 11 | ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος* Φ 56 | 338 τόνγε μογοστόκος Ἐλλείθυια
 Ἑξάγαγε πρὸ φώσδε II 187 | ὄφρα ἑ H 65 | cf. infra 349 ss. | 339
 ὀφθαλμοῖσιν* ἰδὼν Γ 28 ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω π 32 | μεταλ-
 λήξαντι χόλοιο* I 157 | 340 οὐκ ἀπλήθυσεν* ψ 369 | ὑπὸ κεύθεσι
 γαίης* X 482 ὑπὸ κεύθεα γαίης* Orph. hym. 29, 4 | 341 ἐσσυμένως*
 Γ 85 | <κατορούω> ἀπόρουσε λιπὼν* E 20 ἀνορούω ἐπορούω ἐνο-
 ρούω alia Hom. | λιπὼν ἔδος* I 194 post ἀνόρουσε | λιποῦσ' ἔδος Οὐ-
 λύμποιο* Ω 144

τέτμε δὲ τόνγε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἑόντα,
 ἦμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτῃ
 πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ ἢ δ' ἐπ' ἀτλήτων
 ἔργους θεῶν μακάρων μητίετο βουλή. 345
 ἄγχου δ' ἰστάμενος προσέφη κρατὺς ἀργειφόντης.
 "Αἰδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Ζεὺς με πατὴρ ἦνῳγεν ἀγανὴν Περσεφόνειαν
 ἐξαγαγεῖν ἐρέβεσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἔμῃτερ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς 350
 ἀθανάτοισι λήξειεν, ἐπεὶ μέγα μῆδεταί ἔργον,
 φθίσαι φύλ' ἀμνηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς

343 παρακοίτῃ sed i supra η M | 344 ἢ δ' Vossius ἦτ' Ruhnkenius. εἶχε' ἀτλήτω Iacobsius post ἀεκαζομένη interpungens | ἔτ' ἀπλήτων Ilgenius ἀπλήτων Vossius ἀτέλειστον Ruhnkenius ἔτ' ἀληκτων Vossius iuuenis ἀλλήκτων uel ἐπ' ἀλιτρῶν uel ἀπατηλῶν Mitscherlichius ἐπ' ἀλάστοις Hermannus ἀποτηλοῦ rursum Ilgenius | 345 ἔργοις ἀθανάτων μακάρων Ruhnkenius in quibus ἔργοις δ' Iacobsius mutauit, ἔργοισιν μακάρων ὀλοῇ Hermannus, ὀργισθεῖσα θεῶν μακάρων Ignarra | μητίετο uel μητίετο Ruhnkenius μάλα μῆνιος Iacobsius μνηρίζετο Ignarra μνηίετο Matthiaeus | βουλή potius quam βουλή legebam in M: βουλήν Ruhnkenius cum βουλή edidisset et Hermannus, σῶλοις Iacobsius. Homericum illis colorem uix induxeris nisi ad Ditem relata emendaris fere sic ἔργους οἷα θεῶν μακάρων μητίετο βουλή, antiqui autem uersus 344 et 345 nullo pacto haberi possunt, ne si talem quidem sententiam efficias οὐδέ πο ἦδη οἷα οἱ ἔργα θεῶν μακάρων μητίετο βουλή | 346 κρατερὸς ἀργειφόντης M | 347 ἄδη M. Αἰδη Hermannus conl. Βορέης spondeo I 5 | 348 με Wytenbachius: σε M | ἄνωγεν M | 349 ἐξανέσαι Vossius in priore uersu seruans σε | ἐρέβεσφι Frankius: ἐρέβεσφι M | ὄφραε M. ὄφρα ē Ruhnkenius | 351 λήξειεν Hermannus ex 410: πάνσειεν M 'pro πάνσαιτο' Ruhnkenius | 352 φθίσαι M | 353 haec male nexa. nec probo καταφθινύθουσι δὲ τιμαί

342 τήν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν ε 58 | τόνγε ἄνακτα* Ψ 35 | δόμων ἔντοσθεν* α 380 | 343 κείμενον ἐν λεχέεσσιν Ω 702 | αἰδοίῃ παρακοίτῃ* γ 381 | 344 πόλλ' ἀεκαζομένη* Z 458 | οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη* δ 716 | 345 θεῶν μακάρων ante caesuram A 339 et θ 281 | μέγα ἔργον ἐμνησίαντο μ 373 | 346 ἄγχου δ' ἰστάμενος προσέφη* N 768 | κρατὺς ἀργειφόντης* Π 181 | 347 κυανοχαῖτα Ποσειδάων N 563 | καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν* λ 491 | 348 Ζεὺς* ἐμὲ γ' ἠνώγει ε 99 | ἀγανὴ Περσεφόνεια* λ 213 | 349 ἐρέβεσφι* I 572 et Hes. th. 669 | cf. 338 | 350 cf. 339 et 410 | ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνιος* ἐτύχθη O 122 | 351 λῆγε χόλοιο A 224 χόλον πάνσειεν* A 192 | μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον* γ 261 | 352 σκιοειδέα φύλ' ἀμνηνὰ Aristoph. av. 684 | χαμαιγενέων ἀνθρώπων* cf. ad 113 | 353 σπέρμ' ἀνλεί· κρύπτειν supra 307 | <καταφθινύθω> καταφθινύθω ψυχόμενος Planudes pro καταφθινύθω in Pauli Sil. epigrammate AP. V 239 ἀπο-

ἀθανάτων· ἦ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον οὐδὲ θεοῖσι
 μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θινῶδεος ἐνδοθι νηοῦ 355
 ἦσται Ἐλευσίνος κραναὸν ποτλίεθρον ἔχουσα.
 ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς
 ὀφρύσιν οὐδ' ἀπίδησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς·
 ἔσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ.
 ἔρχεο Περσεφόνῃ παρὰ μητέρα κυανόπεπλον 360
 ἦπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα·
 [μηδὲ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων]
 οὗτοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικῆς ἔσσομ' ἀκόιτης,
 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διὸς· ἐνθάδ' ἰοῦσα
 δεσπόσσεις πάντων ὀπόσα ζῶει τε καὶ ἔρπει, 365
 τιμὰς δὲ στήσεισθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
 [τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἥματα πάντα.

354 ἦδ' *M* | 357 ἐνέρων *M* | 361 ἦπιον *M* | νόον καὶ θυμὸν Hermannus conl. *A* 309 | 362 imperite corrassa uerba | μηδὲ τι *M*. μηδ' ἔτι Vossius | φλὴ περιώσιον ἄλλως Wytttenbachius. ἄλλων Vossius | 363 ἔσομ' ἀκοιτῆς *M* | 364 ἐνθάδ' ἐοῦσα Ruhnkenius pro eo ut hodie haec leguntur non recte, ἐνθ' ἀνωῦσα Mitscherlichius. sublata post Διὸς interpolatione ἐνθάδ' ἐοῦσα Prellerus qui 365—369 recentiores dixit | 365 δεσπόσσεις Vossius: δεσπόσεις *M*. δεσπόζης Ruhnkenius δεσπόσσης Wolfius. glossam putauit Hermannus | 366 στήσεισθα Boissonadius: στήσεσθα *M*. στήσεις θάμ' ἐν Vossius, αὐτὸν ἐχρησθῆ Hermannus olim | 367—369 postae etiam inferioris quam qui antegressos duo fecit

φθινύθω καταφθίω Hom. | 354 χόλος αἰνός *X* 94 | 355 οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς Μίσγετο *Σ* 215 | ἀπάνευθε* *A* 35 | βωμός τε θυγῆς *Θ* 363 cf. supra 244 | 356 Ἀθήνας εἶχον ἐνκτίμενον ποτλίεθρον *B* 546 | 357 ὣς φάτο· μείδησεν δὲ* πατήρ *E* 426 | ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς *T* 61 | 358 ἀγανῶ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύσι Pind. Pyth. 9, 38 Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ὑπ' ὀφρύσι μειδήσαντα Hermesianax fr. 2, 9 | οὐδ' ἀπίδησε* *ε* 43 | ἐφετμή* *Ξ* 249 | 359 ἔσσυμένως* 341 | ἐκέλευσε praecedens imperativo ο 217 | περιφρῶν Περσεφόνεια* infra 370 | 360 ἔρχεο* *M* 343 | Δημήτερα κυανόπεπλον* supra 319 | 361 ἦπιον* *υ* 327 | ἐν στήθεσσι* *κ* 329 | μένος καὶ θυμὸν* *E* 470 | θυμὸν ἔχουσιν* *X* 263 | 362 <δυσθύμαίνω> πανθυμαδὸν *ξ* 33 δράκον ὄμμασι θυμῆνασαι Hes. scut. 262 | λίην* iambus *Z* 486 | περιώσιον ἄλλων Pind. Isth. 4, 3 ἔροχον ἄλλων* *τ* 247 | 363 ὅς τοι ἀκόιτης *O* 91 cf. supra 83 ss. | 364 cf. 85 | ἐνθάδ' ἰοῦσα* *ξ* 179 | 365 <δεσπόζω> διδαχθεὶς τοῦδε δεσπώσω λόγον Aesch. Ag. 543 δέσποινα Hom. cf. supra 144 | ἦ που ζῶει τε καὶ* ἔστιν *ω* 263 | πάντων ὕσσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει *P* 447 τά τε ζῶει τε καὶ ἔρπει* Orph. arg. 1013 cf. Claudiani de raptu Pros. II 294 ss. | 366 ἐχρησθῆ Theoguis 1316 | μετ' ἀθανάτοισιν* *Ξ* 366 cf. supra 328 | 367 <ἀδικέω> Sappho Attici ἀδικον

οἱ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἰλάσκωνται
 εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες']
 ὧς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνηα, 370
 καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὄγ' αὐτῇ
 ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιθεά λάδρη
 ἀμφὶ ἔνωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἥματα πάντα
 αὐθι παρ' αἰδολῇ Δημήτερι κυανοπέπλω.
 ἔκπους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσεῖσιν ὄχεσφιν 375
 ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀιδωνεύς.
 ἦ δ' ὄχρων ἐπέβη, πάρα δὲ κρατὺς ἀργειφόντης
 ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
 σεῦε δι' ἐκ μεγάρων· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα 380

368 θυέεσι Hermannus | ἰλάσκωνται Valckenarius: ἰλάσκονται M |
 369 ἔρδοντες M | τελοῦντες Hermannus | post τελοῦντες quattuor uel
 quinque puncta sursum in oblicum adposita sunt in M quod signum
 alibi repetitum quo consilio scriba adhibuerit nescimus | 370 γήθησε M
 | 371 ἀνόρουσεν M | αὐτῇ Vossius: αὐτὸς M. Αἰδης Schneidewinus | 372
 μελιθεά δαῖτα Ruhnkenius 'μελιθεά' ἔδωδῃ Cobetus ex 412 | 373 ἀμφὶ
 ἔ Ruhnkenius, ἀμφὶς Matthiaeus de Santeni sententia, ἄλφριτα νωμήσας
 et ἀμφὶ ἔο νωμήσας alius | 375 ἔκπους δ' ἐν προθύροις Vossius | 377
 ἦδ' M | πάρα Hermannus: παρὰ M | 378 χερσὶ φαινήν Baumeisterus
 conl. K 500 | 379 rationi conuenientius σεῦεν δ' ἐκ | τῷδ' M

νόον Hes. op. 260 δίκη δικάζω εὐδικία Hom. | τίσις ἔσσεται* α 40 |
 ἔμμεναι ἥματα πάντα* ω 25 cf. supra 267 | 368 <θυσίη> cf. ad 312
 θυέεσι* I 499 θυέεσσι τε ἰλάσκεσθαι Hes. op. 338 | 368 et 369 cf.
 274 | 369 ἐναίσιμα δῶρα* Ω 425 δῶρ' ἐτέλεσαν* I 598 | 370 ὧς
 φάτο· γήθησεν δὲ* P 567 | περίφρων* Πηνελόπεια α 329 | 371 καρ-
 παλίμως δ' ἀνέδν A 359 ἀνόρουσε* γ 1 | 372 <ροίη> et <κόκκος>
 ὅσοι ἐν τῇ ροίῃ κόκκοι Herod. IV 143 | φάγοι μελιθεά* καρπόν ι 94
 | 373 ἀμφὶ ἔ* παπτήνας A 497 | δοῦρατι νωμήσας* Hes. scut. 462 |
 ἥματα πάντα* 267 367 | 374 ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὐθι μέ-
 νοντες ο 455 | Δημήτερα κυανοπέπλον* supra 319 | 375 προπάροιθε*
 ο 150 | ὑπ' ὄχεσφιν* Θ 136 cf. supra 19 | 376 ἡ μὲν ἐποιομένη
 χρυσάμπυνκας ἔντυεν ἔκπους E 720 | πολυσημάντωρ Ἀιδωνεύς* 84 |
 377 ἦ δ' ἐς δόφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ· παρ δὲ οἱ Ἴρις
 ἔβαινε καὶ ἡνία ἄσσετο χερσίν, μαστίξεν δ' ἑλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε
 πετέσθην E 364 ss. | ὄχρων ἐπιβήσεο Θ 105 | κρατὺς ἀργειφόντης*
 supra 346 | 378 ἔλαβεν μάστιγα* καὶ ἡνία ζ 81 | ἔχεν μετὰ χερσὶ φί-
 λῃσιν* Hes. th. 283 χερσὶ φίλῃσιν* supra 41 ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσιν*
 P 620 | 379 σεῦε* Z 133 | δι' ἐκ μεγάρων* 281 | cf. ad 377 | 380
 ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον Ξ 282 | κέλευθον Μακρῇν O 357 | διή-
 νυσαν* ρ 517 | ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα* Φ 196

οὐδ' ὕδωρ ποταμῶν οὐτ' ἄγκρα ποιήεντα
 ἱππων ἀθανάτων οὐτ' ἄκριες ἔσχεθον ὀρμήν,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἡέρα τέμνον λόντες.
 στήσε δ' ἄγων ὅδι μίμνεν ἐυστέφανος Δημήτηρ
 νηοῖο προπάρουθε θυώδεος· ἥ δὲ ἰδοῦσα 385
 ἦιξ' ἥνυτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλην.
 Περσεφόνη δ' ἐτέρ[ω]
 μητρὸς ἑῆς κατ
 ἄλλο θε
 τῇ δὲ 390
 ἃ

381 οὕτε βοαὶ Vossius cf. i 450 οὐτ' ἄρ' ὕδωρ Hermannus. οὐδὲ θαλάσσης ὕδωρ, οὐ ποταμῶν rursum Vossius | 384 δ' ἄγων' *M.* δ' ὄχημ' Mitscherlichius | 386 post ἦιξ' littera fortasse i erasa uidetur in *M* | ἥνυτε κεμμὰς Ruhnkenius | κάτα Wolfius: κατὰ *M* | ὕλης *M.* ὄρεος uel ὄρεως κατὰ δάσκιον ὕλην Vossius | 387 de lacunis codicis manuque recentiore confer praefationem | Περσεφόνη δ' ἐτέρ *M.* η et spiritus in δ' ε denuo pinxit *m.* ἐτέρω *m*: ἐτέρωθεν Ilgenius, ἀφ' ἁρματος ἀλέσσα Hermannus ἐπεὶ ἰδε καλὰ πρόσσκα Vossius | 388 ἑῆς *M* | κατ in ipso *M* apparet: κατεναντίον ὅκα μάλ' ὥστ' οἰωνός Ilgenius κατοροῦσ' ὄχων ἀπὸ πᾶμφανούτων Vossius | 389 ἄλλοθ' *M* in quibus θ superius denuo rotundauit *m.* sequitur ductus adsimilis δ litterae superius ab *m* denuo pictus ut possit in *M* notatum fuisse θέειν quod idem adglutinatumst in *m*: κύσε δ' οἱ κεφαλὴν καὶ χεῖρε λαβοῦσα Ilgenius, hymnum Apollinis 448 (Pyth. 270) comparauit Mitscherlichius | 390 τῇδε *M.* accentum supra ε ego non animaduerti, τῇδε item *m*: τῇ δὲ Mitscherlichius, κατὰ βλεφάρων χαμάδις θερμόν δέε δάκρυ Ilgenius, Odyssea π 212 ss. comparauit Hermannus | 391 ἃ *M.* nihil praeterea dignoscebam, ἃ item *m*: ἀμφοτέρῃσι δὲ τῇσιν ὕφ' ἱμερος ὠρτο γόοιο Hermannus ἀμφαγαπαζομένην· θαλερῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνῇ Ilgenius | 392 uestigia quinque litterarum *M* praebet quas alias aliter legebam. prima x est cum tutulo, secunda a uidebatur colligata cum tertia littera aut composita e duabus uelut oi, tertia σ uidebatur qualis claudere solet uocabulum aut ϑ adligata praecedenti, quarta est μ, quinta uel α uel εν. nunc suspicor fuisse κούρην μὲν, certe non α μήτηρ aut χειρῶν aut καὶ μιν uel τῇν δὲ alioque adlocutionis prooemio tralaticio uersus initium ceperat: ὅψθ' δὲ δῆ μιν ἀνειρομένη πρὸς μῦθον ξειπεν Ilgenius

381 οὕτε τις οὐν ποταμῶν* *Υ* 7 εἰς ὕδωρ* Batrachom. 97 | ἄγκρα ποιήεντα* δ 337 | 382 ἱππων ἀθανάτων* *P* 476 | 383 ἡέρα τύψε βαθείαν *Υ* 446 | πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν Τέμνειν γ 174 | 384 στήσε δ' ἄγων* *B* 558 | ἐυστέφανος Δημήτηρ* 224 | 385 Ἰλίου προπάρουθε* *O* 66 cf. supra 355 | οὐ δὲ ἰδόντες Πάντες ἀνήϊξαν *O* 85 | 386 ἥμειν* *Φ* 247 | διέσσυτο μαινάδι ἔσθ *X* 460 | δάσκιον ὕλην* ε 470 | 387 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν* ἀφ' ἱππων ἄλλο χαμάζε *Π* 733 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν* ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρον *Π* 427 | 388 μητρὸς ἑῆς* *E* 371 | 389 ἄλτ' ἐπὶ οἱ *Φ* 174

'τέκνον μή γὰ τί μο
 βρώμης· ἐξαῦδα μ
 ὥς μὲν γάρ κεν εἴδωσα π 395
 καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελ[αινεφεὶ Κρονίῳ
 ναιετάοις πάντεσσι τετιμ[ένη ἀθανάτοισιν].
 εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὐτίς ἰοῦσ' ὑπ[ὸ] κεύθεα γαίης
 οἰκήσεις ὠρέων τρίτατον μέρ[ος]
 [τὰς δὲ δύο παρ' ἐμοὶ τε κα[ὶ] ἄλλοις ἀθανά[τοις]σιν] 400
 ὁππότε δ' ἄνθεσι γαί' εὐώ[δε]

393 μὴ δ' ἀτίμο *M* ut o nel ω supra uersum legatur, in uersu deinceps pars litterae sinuatae in orbem. in fine uersus supra ταινιολαμ quandam accentus acutus dignoscitur ut possit Ἀιδανεύς fuisse, non possit πολυδέγμων: μὴ γὰ τί μο Vossius qui postea μοι ἐπάσω τῆς εἰν Αἰδαο suppleuit, μὴ γὰ τί μοι πάσῃ ἐνέρωσιν παρ' ἄνακτι Ilgenius | 394 βρώμης cum iota subscripto *M*: βρώμης Vossius | ἐξαῦδα cum uestigiis μ litterae *M*, in fine uersus nota obscura: μὴ κεῦθ' ἔν' ἰδωμαι ἀληθὲς Ilgenius μὴ κεῦθ' ἔνα εἰδομεν ἄμφω Hermannus | 395 in ὥς accentum ego non animaduerti | κεν εἴδωσα scripsi: κε εἴδωσα *M*. praestat sane κε μένουσα | π agnoui in *M*, refecisse litteram semiplenam uidetur *m*: lege παρ' ἄλλοις ἀθανάτοισι. uerbum optatiui modi excidisse credebat Hermannus, κ' ἀνιοῦσα μένοις τέκος ἡματα πάντα Ruhnkenius et Vossius κ' ἀνιοῦσα μένοις ἄνω ἡματα πάντα Bothius κ' ἀνιοῦσ' ἐκ ταρτάρου ἡρόεντος Ilgenius | 396 κελ pellucet in *M*: κελαινεφεὶ κρονίῳ *m* | 397 ναιετάοις Vossius: ναιετάεις *M* | σι in πάντεσσι denuo pinxit *m* | τετιμ et in fine uersus σιν *M*: -τιμημένη ἀθανάτοισι adglutinavit *m* correctā a Ruhnkenio | 398 δ' ἐπάσω Wytenbachius: δὲ πᾶσα *M* | πάλιν αὐτίς Ruhnkenius: πάλιν *M*. an legendumst ἐπάσω τι, πάλιν μὲν | ἰοῦσ' ὅπ et in fine uersus σ litterae residua *M*: ὑπὸ κεύθεσι γαίης *m*. κεύθεα Ruhnkenius | 399 ὠρέων Ilgenius ὠρῶν Ruhnkenius: ὠρέων *M* in ὠρέων mutatum ab alia manu | τρίτατον μέρ *M*: μέρος Mitscherlichius. τριτάτην nouauit in *M* ac post μ adglutinavit οἶραν ἧς (deinde εἰς) ἐνιαυτὸν *m* | adde εἰν Αἰδαο nam breuis erat uersus, decepti ab *m* τριτάτην μοῖραν παρ' ἀκόλῃ Fonteinus τριτάτην μὲν σὺ παρ' ἀκόλῃ Ilgenius τριτάτην μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν Hermannus τριτάτην μὲν ἄρ' εἰς ἐνιαυτὸν Vossius | 400 interpolatus ex 447 et 465 | δύο *M* | κα *M*: καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι et σ supra τ *m* | τοῖσιν *M* in quibus *m* cum οἰσι iterum scriberet et extremum oblitterauit | 401 εὐώ satis clare *M*, deinde certa uestigia nulla, extremam notam η aut σι obleuit *m* cum οἰσι adiceret:

394 βρώμη Hom. pluralis exemplum deest | ἐξαῦδα μὴ κεῦθε νόω ἔνα εἰδομεν ἄμφω *A* 363 | 395 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εἴδωσα* *Z* 456 | 396 κελαινεφεὶ Κρονίῳ* supra 91 | 397 τετιμένος* *Ω* 533 πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισιν* hym. Ven. 206 cf. hym. Ap. 522 | 398 πάλιν αὐτίς* *Ψ* 229 | ὑπὸ κεύθεα γαίης* supra 340 | 399 <μέρος> τρίτον μέρος Pind. Nem. 3, 72 μοῖρα Hom. | θηπεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν* *Φ* 444 | 400 cf. 447 et 465 | τὼ δὲ δύο* *E* 272 | 401 θαλάμῳ εὐώδει* *Γ* 382 (praeterea εὐώδης κυπάρισσος et εὐώδες ἔλαιον Hom.) ἄνθος εὐώδης Pind. Nem. 11, 41 | ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν* *B* 89 | εἰαρος ὥρη* 174

παντοδαποῖς θάλλῃ, τό[θ' ὑπ]ὸ ζόφου ἡερόεντος
αὐτὶς ἀνεί, μέγα θαῦμα θεοῖς θνη[το]ῖς τ' ἀνθρώποις

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερ[ὸς πολυδ]έγμων;
τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλῆς ἀντ[ί]ον ἡ[δ]α. 405
τοῖγάρ ἐγὼ τοι μῆτερ ἐρέω νημερτέα πάντα·
εὐτέ μοι Ἑρμῆς ἡ[λθ'] ἐριούνιος ἄγγελος ὤκνῃ

ὡ expleta adglutinavit δεσιν ἡαριν *m.* εἶαρος ὤρη Fonteinus, εὐώδεος praeterea Vossius. quod *m* habet ἡαρινοῖσι in εἰαρινοῖσι correxit Matthiaeus | 402 οἱ in παντοδαποῖς rescriptum ab *m*, fortasse παντοδαπῆς *M* | θάλλῃ Vossius: θάλλει *M* | το ac deinde π dimidia et ο scriptae ab *M*, τότε ἀπὸ refecit *m*: τόθ' ὑπὸ Vossius | ζόφου ἡερόεντος totum apparuit in *M*, prioris uocabuli litteram tertiam cum quarta, posterioris secundam quartam septimam cum accentu fucavit *m* | 403 ἀνεί Wyttchenbachius: ἀνεί *M* | η in θνητοῖς satis perspicue, τ neutriquam, ο dextra aliqua parte legitur in *M* | σ in ἀνθρώποις parum comparet in *M*, accentum imposuit *m* | post 403 excidisse unum alterumue uersum Ruhnkenius putauit qualem Hermannus finxit λέξον δ' ὅπως ἡλθεσ ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα. immo uaria carmina inscite composita in diuerbium | 404 καὶ τιν' ἐξαπάτησε *M*. καὶ τίνι σ' ἐξήρασε Vossius negans lacunam, ἡ νύ τί σ' ἐξαπάτησε Hermannus adulescens καὶ τινά ρ' ἐξαπάτησε 'iam enim nonnullos' Matthiaeus ἀλλὰ τίν' ἐξαπάτησε Mitscherlichius pro τίνι | κρατερ et in fine ἐγμων *M*, α in κρατερ denigravit ceteraque adiecit *m* | 405 τὴν δ' *M* | ἀντ[ί]ον ἡ[δ]α *M* sic ut post τ inferiores litterarum reliquiae internoscantur, α autem tota ante adlitam ab *m* syllabam δα. perperam Ruhnkenius ἀντηνύδα legerat | 406 τοῖγάρ Matthiaeus: τοι γάρ *M*. τοῖγάρ Hermannus | τοι Hermannus: σοι *M* | lineolam supra μερ qua μητερ denotatur renouauit *m* | ἐρέω νημερτέα clare *M*: ἐρώ *m*. 'uetustiore postam maluisse credas ἀληθέα πάντα' ἀγορεύω Hermannus | 407 ἐ in εὐτέ rescriptum ab *m*: εἰπέ μοι Ἑρμείας Vossius ἡλθέ μοι Ἑρμείας Hermannus apud Frankium | ἐρμῆς ἡ[λθ'] ἐριούνιος *M*, λ non plena et θ prorsum non comparet, ρι in ἐριούνιος denuo pinxit *m*: ἡλθ' omisere *m* et Ruhnkenius qui Ἑρμείης proposuit. ἡλθ' Ἑρμῆς Mitscherlichius | supra ὤκνῃ inter uersus 406 et 407 obelus pictus est idemque in margine repetitus. quo signo fretus restituo εὐτέ μοι Ἑρμείας ἐριούνιος ἄγγελος ἡλθε

εἶαρος δ' ἐπιγίγνεται ὤρη* Z 148 πολυανθέος ὤρη Ἑαρος Mimnermus 2, 1 | 402 <παντοδαπός> παντοδαπαῖς μειγνύμενα χροαῖαισιν Sappho 20 μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι Γ 48 | ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος* supra 337 | 403 μέγα θαῦμα* N 99 | ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι* Hes. th. 535 | 404 ἐξαπάτησεν* ι 414 δόλω* β 106 δόλω φρένας ἐξαπάτησας Hes. th. 889 | κρατερός* Πολύφημος ι 407 Αἰδαο πυλάρταο κρατεροῖο λ 277 πολυδέγμων* supra 17 | 405 τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἡδᾶ Γ 203 | περικαλλῆς* Ἑρφίβουα E 289 cf. infra 493 | 406 τοῖγάρ ἐγὼ τοι μῆτερ ἀληθείην καταλέξω ρ 108 | ἐρέω* bisyllabum Hes. op. 202 | τὰ δέ τοι νημερτέα* εἶρω λ 137 cf. supra 58 | 407 Ἑρμείας ἐριούνιος* Ω 457 | Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος* ἡλθε Λύσασθαι φίλον υἱόν Ω 194 eadem structura Α 715 | ἄγγελος

παρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιῶ[ν]ων,
 ἐλθεῖν ἐξ ἐρέβευ]ς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
 λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς, 410
 αὐτίκ' ἐγῶ[ν] ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὃ λάθρη
 ἔ]μβαλέ μοι ροῆς κόκκον μελιθεῖ' ἐδωδῆν
 [ἄκουσαν δὲ βλεῖ με προσηνάγκασε πάσασθαι]

ὥς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πικνὴν διὰ μῆτιν
 ᾤχετο πατρός ἐμοιο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης, 415
 ἐξερέω καὶ πάντα διέξομαι ὥς ἐρεέλνεις.

408 παρ πατέρος etiam in *M* leguntur quamvis obscura | in οὐρα-
 νιῶνων antepaenultima littera accentusque non apparent in *M* | 409 ἐλθ
 certissime ab *M* scripta quamquam totum uocabulum ac praecipue ter-
 minationis notam fucavit *m*, nec uero potest ἐλθέμεν fuisse in *M*: Mits-
 cherlichius quod *m* dixit super ἐλθεῖν adscripsisse ἦγ' id ego non uidi.
 ἐλθεῖν μ' Ilgenius ἀξέμεν et postea ἦγε δέ μ' Hermannus ἠγείσθ'
 Mitscherlichius teste Vossio ἀξων uel ἐξαγαγεῖν ἐρέβευς Frankius ἡλυ-
 θεν ἐξαγαγὼν ὄφο' ὀφθαλμοῖς μ' Ruhnkenius | ἐρέβευς in *M* euauit
 praeter primam litteram ab *m* denuo pictam atque ultimam | α in ἵνα μ'
 rescripta ab *m* qui insana ui grassatus ἵν' αμ' uoluisset uidetur efficere.
 ἵν' εμ' fuisse in *M* improbabilest | 410 α in ἀθανάτοισι rescripta ab
m | 411 αὐτίκ' Ilgenius: αὐτὰρ *M*. εἶδαρ Ruhnkenius ἀντ' αῖρ' Mitscher-
 lichius αἰψ' αῖρ' Hermannus quondam | ἐγῶν ἀνόρουσ' clare apparent in
M nisi quod prior *v* chartae umbra contritae obscuratast: ὦν ἐνώρουσ'
 ὃ adglutinavit *m* | ἀτὰρ *M*, *q* inferius instauravit *m*. ἀλλ' ὄγε Vossius
 | ὃ λάθρη quasi codicis scripturam Mitscherlichius edidit et λάθρη qui-
 dem adscripserat *m*: *M* num ὃ λάθρη habeat dubito quia implexae sunt
 o et θ, supra θ cuius in apside *q* frustra quaevas legitur η fucata ab
m, infra θ subiectum est uersui λα aut potius χα. Ruhnkenius ὄγ' αὐ-
 τὸς proposuit | 412 prima uersus littera excidit in *M* | uide an corrigen-
 dum sit ἐδωδῆ | 413 damnauit Mitscherlichius, 'ab eodem profectum qui
 totum hunc locum consarcinavit inepto Graeculo' Matthiaeus dixit, Her-
 mannus sic refinxit πόλλ' ἀεκαζομένην δὲ βλεῖ προὔτρεψε πάσασθαι |
 προσηνάγκασε uel προσηνάγκαζε Ruhnkenius. μέρος ἠνάγκασσε Fontei-
 nius πάρος ἠνάγκαζε Vossius | 414—432 sustulit Hoffmannus 413 con-
 iungens cum 433 | 416 ὅσσ' ἐρεέλνεις Fonteinus

ἀκὺς* π 468 | 408 πατήρ Κρονίδης X 60 | πάντων οὐρανιῶνων*
 Hes. th. 919 | 409 ἐξ ἐρέβευς Θ 368 | 409 et 410 cf. 349 ss. | 411
 cf. 371 | 412 βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτω κ 290 | ροῆς κόκκον ἐδωκε
 φαγεῖν μελιθεῖα λάθρη 372 | ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ* ε 95 μενοικιέ'
 ἐδωδῆν* ζ 76 | 413 cf. ad 124 | <προσαναγκάζω> καθέζομένη παρ'
 ἔμοι προσαναγκάζη Aristoph. vesp. 611 ἀνάγκη ἀναγκαῖος Hom. | 414
 ἀναρπάξας* Π 437 | διὰ μῆτιν Ἀθήνης K 497 [interpolatoris] πικ-
 νὴν ἤρτανετο βούλην B 55 | 415 ᾤχετο* X 213 ἔπειτα μ' ἀναρπά-
 ξασα θύελλα Οἴχοιτο προσφέρουσα υ 63 | πατρός ἐοῖο* B 662 | ὑπὸ
 κεύθεα γαίης* supra 340 | 416 ἐξείπω καὶ πάντα διέξομαι* I 61 |
 ὥς ἐρεέλνεις* ω 262 ἦν ἐρεέλνεις* ω 281

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἄν' ἱμερτὸν λειμῶνα
 Λευκίππῃ Φαινῶ τε καὶ Ἥλεκτῃ καὶ Ἰάνθῃ
 καὶ Μελίτῃ Ἰάχῃ τε Ῥόδειά τε Καλλιρρόῃ τε
 Μηλόβοσιν τε Τύχῃ τε καὶ Ὠκυρῷ καλυκῶπις 420
 Χρυσῆς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστῃ τ' Ἀδμήτῃ τε
 καὶ Ῥοδόπῃ Πλουτῶ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῶ
 καὶ Στυῒ Οὐρανίῃ τε Γαλαξάρῃ τ' ἐρατεινῇ
 [Παλλάς τ' ἐργεμάχῃ καὶ Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα]
 παίζομεν ἡδ' ἄνθεα δρέπομεν χεῖρεσσ' ἐρόεντα 425
 μίγδα κρόκον τ' ἄρανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον
 καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,

417 Pausanias IV 30, 4 πρῶτος ὧν οἶδα ἐποιήσατο ἐν τοῖς ἔπεσιν
 Ὅμηρος Τύχης μνήμην· ἐποιήσατο δὲ ἐν ὕμνῳ τῷ εἰς τὴν Δήμητρα
 ἄλλας τε τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρας καταριθμούμενος, ὡς ὁμοῦ Κόρη τῇ
 Δήμητρος καλεῖται καὶ Τύχην ὡς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα οὖσαν·
 καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη (iam secuntur uersus 417 418 420) πέρα δὲ ἐδή-
 λωσεν οὐδὲν ἔτι | 419 non legitur apud Pausaniam, 'sive ipse sive eius
 librarius omisit' Ruhnkenius, in hymno uetusto non extitisse additum-
 que esse ab interpolatore Igenius et Hermannus censuere | ῥόδια τε
 καλλιρρόῃ τε M | 420 Μηλόβοσιν τε Pausanias: μηλοβόστῃ τε M nam
 stigma uidetur, non μηλοβότῃ ut Ruhnkenius aut μηλοβόση ut Schnei-
 dewinus legerat | Ὠκυρῷ καλυκῶπις Pausanias (Ὠκυρῶν codex Angeli-
 cus): ὠκυρῷ καλλικῶπις M | 421 ἀκατάστῃ τ' M | 423 ταλαξάρῃ τ'
 M | seclussit Matthiaeus | ἐργεκύδοιμος ἰδ' uel ἐργεμάχος ἡδ' tentabat
 Vossius | 425 ἡδ' ἐρόεντ' ἐδρέπομεν ἄνθεα χερσὶν Hermannus | ἐρόεντ
 M sic ut τ superne et inferne punctis notata sit | 426 κρόκον τ' ἄρα-
 νὸν Vossius: κροκόεντα γανὸν M, κρόκον γανῶντ' ἰδ' Schneiderus
 κρόκον τε γάνος Valckenarius κρόκω κύανον Fonteinus | 427 ῥοδέας
 Heynius Wassenbergius Brunckius: ῥόδα ἐς M. ῥόδα ἐκ κάλυκος Val-

417 λειμῶνα* λ 539 | 418 Ἰάνθῃ τ' Ἥλεκτῃ τε Hes. th. 349 |
 419 καὶ Μελίτῃ* Σ 42 | Ῥόδειά τε Καλλιρρόῃ τε* Hes. th. 351 | 420
 Μηλόβοσιν τε* Hes. th. 354 | Τύχῃ τε* καὶ Ἀμφιρῷ Ὠκυρῷ τε Hes.
 th. 360 | καλυκῶπις cf. ad 8 | 421 Χρυσῆς τ'* Hes. th. 359 emend. |
 Ἰάνειρά τ' Ἀκάστῃ τε* Hes. th. 356 | Ἀδμήτῃ τε Hes. th. 349 | 422
 Πλουτῶ τε Hes. th. 355 | καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῶ* Hes. th. 359 | 423
 καὶ Στυῒ* Hes. th. 361 | Οὐρανίῃ Hes. th. 350 | Γαλαξάρῃ τ' ἐρατῇ
 τε Διώνῃ Hes. th. 353 | παῖδ' ἐρατεινῇ* δ 13 | 424 <ἐργεμάχῃ>
 Παλλάδα τ' ἐργεμάχῃ* Orph. h. ad Musaeum 38 ἐργεκύδοιμον Hes. th.
 925 | Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα* E 53 | 425 ὄζον Ἀρτέψασαι Hes. th. 30 cf.
 supra 5 s. | ἐρόεντα cf. ad 109 | ὥς ποτε Φερσεφόνην τέρεν' ἄνθεα
 χερσὶ δρέπουσαν ἐξάπαφον συνόμαιμοι ἄν' εὐρύ τε καὶ μέγα ἄλσος
 Orph. arg. 1197 | 426 καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον* supra 7 | 427
 <ῥοδέας> ῥοδέῃ κάλυκι Rufinus AP. V 74 ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσιν Ibycus
 5 κάλυκας τε καὶ ὄρμον Σ 401 cf. supra 6 | <λείριον> λείριον ἄνθε-
 μον Pind. Nem. 7, 79 χρῶα λειριόεντα N 830 | θαῦμα ἰδέσθαι*

νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυσεν ὑπείροχον εὐφραία χθών.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπούμην περὶ χάσματι· γαῖα δ' ἔνερθε
 χώρησεν· τῇ δ' ἔκθορ' ἀναξ κρατερός πολυδέγμων, 430
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαίαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισι
 πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
 ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω·

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν λαῖνον 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
 γηθουσύννας δ' ἐδέχοντο παρ' ἀλλήλων ἐδίδ[ων τε].
 πῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·

ckenarius | 428 νάρκισσον θ' M | ἔφυσεν ὑπείροχον Vossius: ἔφυσ' ὥσπερ κρόνον M. ἔφυσεν ὑπέρτατον Spitznerus (cf. M 381) ἔφυσ' ὑπερήφανον aut ἔφυσε πέλωρ κακὸν rursum Vossius ἔφυσεν ὑπέρτατον Bothius ἐύχροον Ilgenius μοι ἐς δόλον Iacobsius ἔφυσ' αἰπὺν δόλον et ὥσπερ κόνην Hermannus qui tamen postea epitheton ab ὑπέρ incipiens desiderabat | 429 αἰψ' ἄρ' aut αὐτῇ Ilgenius | δρεπούμένη M. αὐτὰρ δρεφά- μένη Mitscherlichius αὐτὰρ δρεπτομένη Matthiaeus | πέρι Vossius | χάσ- ματι Ignarra. ἐπ' ἀθύρματι Iacobsius | γαῖ' ὑπένερθε Mitscherlichius γαῖ' ἐκάτερθε Matthiaeus | 430 τῆς δ' Ruhnkenius | 431 'παγγρυσείοισι Homerus praeoptasset' Vossius | 432 ἄρ. ὄρθια M | 435 ἀλλήλων Vos- sius | λαῖνον M | 437 γηθόσυναι M quod dubito an uerum fuerit, nam centonem uel triplex θυμός arguit | δ' ἐδέχοντο Vossius: δὲ δέχοντο M | ἀλλήλων Vossius | ἐδίδων τε in M fuisse, non quod Ruhnkenius dedit ἐδιδόν τε testatur accentus. atque etiam ω potius quam ο litte- rae primordia supersunt et supra uersum η imperfecta: ἐδίδοντο m. cf. 327 | 438—440 remoueri uoluit Mitscherlichius | τῇσι M. τῇσι δ' ἐπ Vos- sius | in fine uersus σ non totam habet M

E 725 | 428 νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυσε* supra 8 | ὑπείροχον* Z 208 et hym. 12, 2 | εὐφραία χθών* A 182 | 429 φύλλα δρεφάμενοι μ 377 | γαῖ' ὑπένερθεν* Ἑκ δ' ἔθορεν hym. Ap. 118 | 430 χώρησεν* M 406 | ἀναξ πολυδέγμων* 17 κρατερός πολυδέγμων* 404 | 431 βῆ δὲ φέ- ρων* χ 112 | ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι* κολλητοῖσιν A 366 σὺν ἄρ- μασι* χρυσεοτεύκτοισι Orph. hym. 55, 18 cf. supra 19 et 375 | 432 πόλλ' ἀεκαζομένη* supra 344 | ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ* supra 20 | 433 ταῦτά τοι ἀχνυμένος περ ἀληθείην κατέλεξα η 297 | ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω* γ 254 | 434 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ* A 601 | ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν* X 263 | 435 πολλὰ μάλ'* εὐχομένω I-183 | κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα* supra 65 | 436 ἀμφαγαπαζόμεναι* supra 290 | πολέμους δ' ἀποπαύεο* πάμπαν A 422 | 437 γηθουσύννη* N 29 γηθουσύννησιν Apollonius B 878 γηθουσύννη adiectivum Aristarchus λ 540 | δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο hym. Merc. 312 | ἀλλήλησι γέλω καὶ εὐφροσύ- νην παρέχουσαι ν 8 | 438 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε* Σ 381 | Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος* supra 25

πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνήν·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἐπλετ' ἀνασσα. 440
 ταῖς δὲ μέτ' ἄγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 'Ρεῖην ἡνκόμον, Δημήτερα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 νεῦσε δὲ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο 445
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα,
 τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

[ὧς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων]
 ἐσσυμένως δ' ἦξε κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων,
 εἰς δ' ἄρα 'Ράριον ἔξε, φερέσβιον οὐθαρ ἀρούρης 450

439 πολλὰ δ' *M* | 440 Philodemus de pietate vol. Herculan. II 2 tab. 91 (in Iahni annalibus 1865 p. 524) ubi deorum ministeria perstringit λέγονσι δὲ τινες καὶ τὴν Ἐκάτην ὀπαδὸν Ἀρτέμιδος εἶναι, Δημήτερος δὲ λάτρην Εὐριπίδης, Ὅμηρος δ' ἐν τοῖς ὕμνοις πρόπολον καὶ ὀπάωνα, Σοφοκλῆς δὲ τροφὸν | οἱ Hermannus | ὀπάων corr. in ὀπάων *M* | ἀνάσση Ilgenius | 441 τῆς Hermannus | μέτ' Hermannus: μετ' *M*, μετ' ἄγγελον Aristarchus O 144 et Ψ 199. τὰς δὲ μέτ' aut τῆς δὲ κατ' Vossius | 442 'Ρεῖην ἡ κομίσαι Vossius | Δημήτερα Fonteinus: ἦν μητέρα *M* | 446 μὲν νείσθαι ὑπὸ Vossius | restitué datiuos ex 464 | 447 τὰς δὲ μένειν Vossius | post 447 excidisse uersum Hermannus iudicauit | 448 nouicius | ἀμείλῃσε Hermannus conl. P 697 | ἀγγελλῇσιν Ruhnkenius | 450 εἰς Hermannus: εἰς *M* | ἄρα 'Ράριον Ruhnkenius, 'Ράριον Hermannus: ἄρα ὅλον *M*, ἄρ' 'Ράριον Vossius qui postea εὐθὺ δὲ 'Ράριον tenuit, εἰς 'Ράριον δ' ἔκανε edidit

439 <ἀμφαγαπάω> ἐὸν κάπον ἀμφαγαπαῶντες Hes. op. 58 ἀμπαγάω Hom. | <κόρη> Δημήτερος ἀγνῆς καὶ κόρης Archilochus 120 | Δημήτερι θ' ἀγνή* Hes. op. 465 ἀγνή Περσεφόνηια λ 386 supra 337 | 440 <πρόπολος> τεὰν πρόπολον Pind. Nem. 4, 79 ἀμφίπολος Hom. | ὀπάων* Θ 263 | 441 ἄγγελον ἦκαν* ο 458 | βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς* supra 3 | 442 'Ρεῖης ἡνκόμον* supra 60 | Δημήτερα κυανόπεπλον* supra 319 | 443 ἀξέμεναι Ψ 50 | μετὰ φῦλα θεῶν* supra 322 | cf. 461 | 444 = 462 | ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν* supra 228 | τιμὴν δὲ ἕκαστον Ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν Hes. th. 393 | 445 = 463 | νεῦσε δὲ οἱ* Θ 246 | περιτελλομένου ἔτεος λ 295 | 446 = 464 cf. 399 | τῶν δύο μοιρῶν, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείλειπται K 253 | ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα* supra 80 | 447 cf. 400 et 465 | 448 ὧς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη B 166 vide ad 316 | Ζητὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων* ε 150 | 449 ἐσσυμένως* 341 | βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων αἶξασα B 167 | 450 'Ράριον ὀργεῶν δάπεδον Hermesianax 2, 19 | αὐτὰρ ὄγ' εἰς 'Ρόδον ἔξεν* B 667 | <φερέσβιος> γαῖα φερέσβιος* Hes. th. 693 cf. hym. Apol. 341 et hym.

τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρὶ λευκὸν
 μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύνεσσιν
 [ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πόνες ὄγμοι 455
 βρισέμεν ἀσταχύνων, τὰ δ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δεδέσθαι]
 ἐνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτιοι.
 ἀσπασίως δ' ἶδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
 τήν δ' ᾧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος.
 'δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς 460
 ἐλθέμεναι μετὰ φύλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν ἄς κεν ἔλοιω] μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 ἔτεος π]εριτελλομένοιο

451 τοπρὶν *M* | ἀλλ' ἀπέτηλον ἔστη καὶ Ruhnkenius et Wyttensbachius | 452 ἐστήκει Hermannus: ἐστήκει corr. in ἰστήκει *M* | καὶ ἀφύλλον Fonteinus | 454 ἀνθερόκεσσιν Ruhnkenius ἀνθεσι ποίης uel ἄρα πετήλοισι Mitscherlichius ἀκρεμόνεσσιν Matthiaeus | 455 et 456 ad amplificandam descriptionem adiectos esse senserat Matthiaeus | ἀεξομένοιο πεδίῳ uel πεδίῳ δ' Ruhnkenius. πέδῳ δ' ἀνὰ Vossius | 456 βουσέμεν *M* | ἀγκαλίδων Ilgenius εὐσταχυσίν τ' ἄρ' aut εὐσταχέσσι τ' ἐν Vossius ἀσταχύνωντα δ' Ignarra | τὰ δ' *M*. τὸ δ' Ruhnkenius | διδεδέσθαι Vossius. mutauit sarcinator uerborum declinationem primoque fuisse δέοντο puto | 458 insititium existimauit Hoffmannus | δ' εἶδον corr. in δ' ἶδον *M* | 459 τήν δ' *M* | 462 δωσέμεν ἄς κε θείλησθαι adglutinauit *m*, unde ἄς κε θείλησθα Ruhnkenius ἄς κ' ἐθείλησθα aut potius ἄς κεν ἔλοιω Ilgenius | μετ' ἀθ nouo atramento inducta ab *m* | 463 νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος π adglutinata ab *m*, ερι scripta ab *M* fucata ab *m*, τελλομένοιο integra ut ab *M* profecta sunt: in supplementis certe quidem praestabat εἶπε

30, 9 | οὔθαρο ἀρούρης* *I* 141 | 451 τὸ πρὶν ἀτὰρ τότε* ἔναιε δ 518 τὸ πρὶν ἀτὰρ* μὲν νῦν γε *Z* 125 | ἀλλὰ ἔκηλος* *I* 376 | 452 ἐστήκει* *P* 139 | <πανάφυλλος> τανύφυλλος ἀφύλλος Hom. | κρὶ λευκὸν* δ 604 cf. supra 309 | 453 διὰ μήδεα πατρός Hes. th. 398 | καὶ λισφύρου* *I* 557 | 454 αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο *Π* 589 | ἀσταχύνεσσιν* *B* 148 | 455 ἔαρι* et ἔαρος* pro trochaeo Hes. op. 462 et Mimnermus 2, 2 | <πέδον> πέδονδε *N* 796 et πέδόθεν *ν* 295 | ἀν' ὄγμους* *Σ* 546 | μετ' ὄγμον ἐπήτημα πίπτον ἔραξε *Σ* 552 | 456 οἶγε μὲν ἡμῶν αἰχμῆς ὀξείησι κορυναίοεντα πέτηλα βριθόμενα σταχύων ὥσει Δήμητρος ἀκτὴν Hes. scut. 288 ss. | ἄλλα δ' ἀμαλλοδετήρες ἐν ἔλλεδανοῖσι* δέοντο *Σ* 553 | 457 αἰθέρος ἀτρυγέτιοι* *P* 425 | 458 ἀσπασίως ἴδε δ 523 | κεχάριστο δὲ θυμῷ* ζ 23 κεχαροῖατο θυμῷ* *A* 256 κεχάρητο Hes. sc. 65 | 459 Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος* 25 et 438 | 460 δεῦρο* *Γ* 162 | καλέει σε* supra 321 | cf. supra 3 | 461 cf. 322 et 443 | 462 = 444 | 463 = 445

τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφῳ ἢ] ἐρόεντι
 τὰς δὲ δύο παρὰ σοὶ τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν 465
 εἶσθαι, ἐφ' δ' ἐπένευσε κάρητι.
 ἔμὸν καὶ πείθεο μηδὲ τι λήν
 αἶνε κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
 κ]αρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.
 ὦ[ς ἔφατ' οὐ]δ' ἀπλήσεν ἐυστέφανος Δημήτηρ. 470
 αἰψ[α δὲ καρ]πὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβόλων.

464 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφῳ ἢ suppleta ab *m* qui deinceps ἐρὸ dennuo pinxit: ἐρόεντι corr. in ἐρόεντι *M* unde apparet etiam ζόφῳ in *M* scriptum fuisse siue a principio siue ex emendatione. μὲν νεῖσθαι ὑπὸ ζόφῳ Vossius sicut 446 | 465 ἀθανάτοισιν relictum est in *M*: expleuit uersum Ruhnkenius, τὰς δὲ μένειν Vossius, παρὰ μητρὶ καὶ Ilgenius. totum uersum cum quattuor eis qui in *M* sequebantur deleuit *m*. nempe per errorem relapsus ad uersum 447 *M* post ἀθανάτοισιν iterauerat uersus 448—451 quorum hic haec clausulae apparent ὦν cum praeposito accentu, tum οἷο κάρησιν, tum φερέσβιον οὐθαροῦρης, denique γ' οὐτι φερέσβιον ἀλλὰ ἐκὼν, fortasse etiam coeperat iterare uersum 452. hunc tamen *M* certe non perfecit, sed cum errorem suum intellexisset spatium reliquit uacuum, in quo ἴλον ἐκνευθε δ' ἀρα καὶ λευκὸν conscribillata ab *m* leguntur. *M* nescio an in margine interiore notauerit quae deleri uellet, *m* autem quaecumque *M* atque ipse scripserat inter 464 et 466 spurcissime extinxit, in his etiam uersum 465 quod suae uersus 466 restitutioni obesset | 466 δύο δὲ παρὰ σοὶ ἔσ adglutinata ab *m* qui simul sequentem syllabam εσ rescipsit: εἶσθαι ἐφ' δ' et reliqua scripta ab *M*. supple καὶ εἰς ἀντὶ uel ὧ ἐνὶ οἴκῳ ἔσεσθαι id quod sententia ipsa postulat cf. 396. ὥς μὲν ὑπέσχετ' ἔσεσθαι ac postea ὥς ἄρ' ἔφη τελέεσθαι Vossius ὥς τοι ὑπέστη ἔσεσθαι Hermannus. totum uersum abiecit Ilgenius | 467 ἀλλήθι τέκνον adglutinata ab *m*, tum ε in qua spiritus non uisitur fucata ab *m*, μὸν scripta ab *M*: incertum supplementum esse hinc cognoscas ἐύνθεο μῦθον ἔμὸν | μὴ δέ τι *M*. μὴδ' ἔτι Vossius | 468 ἀζηχὲς μαινε adglutinata ab *m* qui debebat ἀσπερχὲς, poterat οὕτω δυσθυμίαινε concl. 362, sed μενέαινε fortasse recte suppleuit quoniam in *M* proximus ab αἶνε in fissura chartae accentus apparet | κελαινεφεῖ *M* | 469 et 470 commissura narrationis | αἰψα δὲ κα adglutinata ab *m*, αρ profecta ab *M* sed α tota et inferior ρ fucata ab *m*, πὸν *M* sine fuco | 470 ὥς utpote citra paginae amussim proiectum sicut in uersu 448 pellucet in *M*, ὥς ἔφατ' οὐδ' super imposita ab *m*, δ dextuma et ἀπλήσεν scripta ab *M* | 471 quae inclusi suppleuit *m* sed ut in *M* residua litterarum praecipue α utriusque et ρ facile dispiciantur

464 = 446 | ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι* Hes. th. 729 | 465 cf. 400 et 447 | 466 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι O 75 | 467 οὔτε τι λήν* N 284 | 468 ἀσπερχὲς μενέαινεν Ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆι α 20 ἀζηχὲς* σ 3 | κελαινεφεῖ Κρονίωνι* supra 91 | 469 αἰψα δέ* B 664 | φερέσβιον* supra 450 | ἀνθρώποισιν* ξ 188 | 470 ὥς ἔφατ' οὐδ' ἀπλήσεν* ε 43 cf. 448 | ἐυστέφανος Δημήτηρ* supra 224 | 471 cf. 469 | γῆς καρπὸν ἀνήσειν supra 332 ἀρουράων καρπὸν Z 142 | ἐρίβωλον ἀρουραν Φ 232

πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθῶν
 ἔβρισ· ἥ δὲ μουσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσι
 δεῖξε Τρ]ιπολέμφ τε Διοκλεί τε πληξίππῳ
 Εὐμόλ]που τε βίῃ Κελεῶ θ' ἡγήτορι λαῶν
 δρησμοσύνην θ' ἱερῶν καὶ ἐπέφραδεν ὄργια καλὰ

475

Τριπολέμφ τε Πολυξείνῳ τ' ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ
 σεμνὰ τὰ τ' οὐπὼς ἔστι παρ[εξέμεν οὔτε πνθέ]σθαι

472 φύλλοισι τε *M* | καὶ ἄν syllabae denuo pictae ab *m*. | 473 ἔβρισ·
 ἥ δὲ *M* sed ut primam utriusque uocis litteram fucauerit *m* | quae se-
 cuntur ad usque 482 a uetere poeta abiudicauit Prællerus | 474 Pausa-
 nias II 14, 3 de Dysaule οὐδὲ Κελεῶ προσήκων οὐδὲ ἄλλως ἦν ἐν τοῖς
 ἐπιφανέσιν Ἑλευσίνων· οὐ γὰρ ἂν ποτε Ὀμηρος παρήκεν αὐτὸν ἐν
 τοῖς ἔπεσιν· ἔστι γὰρ καὶ Ὀμηρῳ πεποιημένα ἐς Δήμητρα· ἐν δὲ αὐ-
 τοῖς καταλέγων τοὺς διδασχθέντας ὑπὸ τῆς θεοῦ τὴν τελετὴν Δυσαν-
 λην οὐδένα οἶδεν Ἑλευσίνιον· ἔχει δὲ οὕτω τὰ ἔπη (secuntur tres uer-
 sus 474—476) οὗτος δ' οὖν ὁ Δυσανύλης κατεστήσατο ἐνταῦθα τὴν τε-
 λετὴν | δεῖξεν Pausanias et δεῖξε uidetur in *M* fuisse in quo prominen-
 tem sinistrorsum apicem δ litterae, tum notae εἰ perispomenon significantis
 ductum superiorem, denique suprema ξ litterae initia uidebam, praete-
 rea nihil: εἶπε quod *m* suppleuit Hermannusque e glossa uitiosae ali-
 orum codicum lectionis λέξεν ortum putauit non quadrat in uestigia
 codicis neque in antegressum βασιλεῦσι, porro τε renouauit *m* | Διοκλεί
 scripsi: διοκλεῖ *M* et Pausanias | 475 εὐμόλ non apparent in *M*, appa-
 rent που τε βί licet item retractata ab *m* | τ' ἡγήτορι Pausaniae aliquot
 codices | 476 δρησμοσύνην Pausanias (δρησμοσύνην codex Angelicus):
 χορησμοσύνην *M* in quibus ο et σ paulum inter se distant, supra ο non
 accentus uidetur sed chartae macula, extremam ν denuo pinxit *m* | θ'
M denuo pictum ab *m*: omisit Pausanias | καλὰ *M*: πᾶσιν Pausanias
 receptum ab Hermanno iunctumque cum σεμνὰ. Ruhnkenius primo co-
 haerere putauit ὄργια καλὰ σεμνὰ expuncto uersu 477, deinde excidisse
 trium Celei filiarum mentionem. inde Vossius ὄργια παισὶ πρεσβυτέρῃς
 Κελεοῖο, περίφρονι Διογενείῃ Παμμερόπῃ τ' ἐρατῇ καὶ Σαισάρῃ ἔξοχα
 καλῇ Τριπολέμφ τε Πολυξείνῳ τ' | 477 de Ruhnkeni sententia secluserit
 Mitscherlichius ut congruentem cum 474. interpolatorem hunc locum ita
 conformasse ut ἥ δ' ἀρ' εἶπε θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν exciperentur
 a uersibus 477 475 476 coniecit Hermannus. 477—482 ex alio carmine
 huc translato iudicauit Ilgenius | in πολυξ[ε]ίνῳ praeter πο omnia re-
 scripta ab *m*, εἰ chartae lacuna periit sed superscripta est ab *M* per-
 pusilla εἰ ut πολυξείνω adiectiuum restitueretur, ν maculando satis obscu-
 rauit *m* | τ' ante ἐπὶ additum a Ruhnkenio non fuit in *M* | ἐπὶ δὲ Δολιχί-
 νῳ Δολιχείῳ Vossius | 478 τὰτ Ilgenius: τὰγ' *M* | ἐστὶ *M* | παρ aperte *M*
 sed ρεξ et reliqua omnia rescripsit *m* qui suas litteras ueteribus ita obduxit

472 ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεταί ὥρη B 468 | χθῶν πᾶσα
 B 780 εὐρεῖα χθῶν* supra 428 | 473 θεμιστοπόλων βασιλῆων* 103
 | 474 δεῖξε* γ 174 | Διόκλου supra 153 | Πέλοπι πληξίππῳ* B 104
 | 475 ἡγήτορα λαῶν* T 383 | 476 <δρησμοσύνη> δρησμοσύνην:
 θεραπεῖαν ὑπηρεσίαν Etymologus M. p. 287, 1 (δρησμοσύνη: θερα-
 πεία Hesychius) δρησμοσύνη* ο 321 | ἐπέφραδε* A 795 | ὄργια cf.
 273 | 478 σεμνὰ cf. 1 | ἀλλὰ μάλ' οὐπὼς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο

[οὐτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄ[χος ἰ]σχάνει αὐδὴν]
 ὀλβιος ὃς τὰδ' ὅπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων· 480
 ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν ὃς [τ]' ἄμμορος, οὐ ποδ' ὁμοίην
 αἶσαν ἔχει φθιμένους περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο διὰ θεάων,
 βάν ῥ' ἔμεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγγυριν ἄλλων.
 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικερατύνῃ 485

ut uestigiis illarum derelictis aliquanto longiorem efficeret uersum. itaque ab *M* profectum deinceps nihil dignoscitur nisi post eum locum quo *μ* nouicia legitur ductus inferior *μ* litterae, supra hunc perspicue *εν* terminatio, tum fortasse *ον* colligatae, supra hanc notam clare spiritus lenis cum accentu acuto, denique ubi *μ* θέσ fecit ibi σθαι: in *μ* post παρξε legebam primum *μ* cum apside superna qua *εν* uidetur denotari, sed quod παρξέμεν enotarunt Ruhnkenium secuti, *ε* inter *ξ* et *μ* ego. in charta friata non reperiēbam, deinde οὔτεν sed *ε* supra *εν*, denique πνθέσθαι cum puncto super *π* posito. παρξέμεν Matthiaeus παρξελθέμεν Mitscherlichius παρξελθέμεν Ilgenius | post 478 lacunam statuit Mitscherlichius | 479 ab alio factus atque qui 478 et 480—482 composuit | ἀχέειν pro ἡχέειν Buttmannus habebat, οὔτε χανείν Mitscherlichius dum Ignarrae commentum ἀχανείν corrigiit, οὔτε χέειν Bothius | γάρ τε Vossius δὴ τι Cobetus | θεῶν ἄ scripta ab *M* εἰων ῥ rescripta ab *m*, porro χος *ι* quae *m* habet in *M* prorsum non dignoscuntur, deinde asper spiritus supra *ι* et cetera in *M* apparent cum in eis quae *μ* adiecit emendatum sit ἰσχ. Valckenarius ἄγος proposuit, σέβας Cobetus qui uidebatur sibi in *M* post θεῶν uidere σ eandemque litteram in exitu uocabuli positam etiam clarius | 480—482 poetae Sophocle fortasse inferiori Hermannus tribuebat | *εν* in ὅπωπεν nono atramento induxit *m* | 481 ὃς δ' *M* | ὃς τ' ἄμμορος *M* nisi quod τ ipsa euauit, mansit apostrophus: *μ* ἄμμορος in ἄμορος mutauit. ἔμμορος Hermannus cf. E 441 *M* 269 *N* 278 | ὁμοίην Fonteinius: ὁμοίων *M*. ὁμοίως Vossius conl. Eurip. Bac. 192 | 482 in φθιμένους περ accentum supra *ι* non animaduerti | ἠερόεντι 464 80 402 446 | 483 πότνα θεάων Vossio placebat ut 118 | 484 θεῶν *M* | 485 hoc uersu carmen anticum finiri, reliqua

οὔτε παρξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι *ε* 103 s. | <παρξελήμι> παρξελθεῖν παρξελάσθαι ἐξέμεν ἐπιπροέμεν Hom. | σοὶ δ' οὔπω φλὸν ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πνθέσθαι *ν* 335 ὄργια μὲν δεδαῶτας ἐχρῆν νηπευθεῖα κεύθειν Clarii Apollinis oraculum apud Macrobiū sat. I 18, 20 | 479 ἄχος γένετο μέγα φ 412 | ἀλλὰ δέος ἰσχάνει* ἄνδρας Ξ 387 Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδὴν* *T* 418 | 480 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων* *A* 45 | ὀλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κόλλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν μὲν βιότοιο τελευτάν, οἶδεν δὲ διώσδοτον ἀρχάν Pind. fragm. 10, 8 | οὐποδ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς *A* 278 ὁμοίη μοῖρα ὁμῇ αἴσῃ ἰῇ αἴσῃ Hom. | 482 τούτων ἔχει αἶσαν Hes. th. 422 | εἰς Ἀΐδεω ἵεναι δόμον εὐρώεντα* *κ* 512 cf. supra 464 | 483 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα* λοέσσαστο *ξ* 227 | δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα Hes. th. 175 | δῖα θεάων* supra 63 | 484 βάν ῥ' ἔμεν* supra 302 | ἄψ ἔμεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγγυριν ἄλλων *T* 142 | 485 ἔνθα δὲ ναιετάει* Hes. th. 775 | Δι

σεμναί τ' αἰδοῖται τε· μέγ' ὄλβιος ὄν τιν' ἐκείναι
 προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
 αἴψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
 Πλοῦτον ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν

Ἰλαθ' Ἐλευσίνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα 490
 καὶ Πάρον ἀμφιρύντην Ἀντρώνα τε πετρῆεντα,
 πότνια ἀγλαόδωρ ὠρηφόρε Διοῖ ἄνασσα,
 αὐτὴ καὶ κούρη περικαλλῆς Περσεφόνεια·
 πρόφρων δ' ἀντ' ὧδ' ἔσσι βίον θυμαίρε' ὅπαζε.
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς 495

partim a grammatico partim a rhapsodo esse adiecta Ilgenius iudicavit | 486 αἰδοῖται τε M | ὄν κεν Matthiaens | 487 φίλωνται Vossius: φιλῶνται M, φιλέονται Valckenarius | 488 αἰψά τε Hermannus conl. T 221 α 392 | μέγαν δόμον M sed μέγαν corr. in μέγα | 490 ultimos sex uersus non esse antiquos secundum Ilgenium Hermannus putauit, cum plurimum, 490 493 495 a uetustiore poeta profectos esse concessit | Ἰλαθ' Ἐλευσίνος Hermannus: ἀλλὰ θελευσίνος M. ἀλλ' ἀγ' Ruhnkenius ἀλλὰ θεαί Ἐλευσίνα θωάδεα Vossius qui aliam debebat urbem adiungere | ἔχουσαι M | 491 Ἀντρώνα τε Spitznerus: ἀντρώνα τε M. Ἀντρώνα τε Ruhnkenius | 492 πότνι M, meliorem uersum is qui 492 et 493 adsciuit ex 54 poterat exprimere | ὠρηφόρε M | 493 in hymno XIII 2 repetitum sic αὐτὴν καὶ κούρην περικαλλέα Περσεφόνειαν expunxit Cobetus | 494 πρόφρων Ruhnkenius cui δ' addidi: πρόφρονες M. πρόφρονος tentauit Vossius | ὅπαζειν Vossius ut seruaret πρόφρονες | 495 sequitur rubro colore pictus titulus τοῦ αὐτοῦ ὁμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα

τερπικεραύνω* A 419 παρὰ Διὶ τερπικεραύνω* hym. Ap. 5 | 486 σεμνός cf. 1 δεινός τ' αἰδοῖός τε* Θ 22 cf. Σ 394 κυδρή τ' αἰδοῖη τε* Hes. op. 257 | δ δ' ὄλβιος ὄντινα Μοῦσαι Φίλωνται Hes. th. 96 δ δ' ὄλβιος ὄν κε σὺ θυμῷ Πρόφρων τιμήσεις hym. Hom. 30, 7 | 387 προφρονέως* supra 138 | ἐπιχθονίων ἀνθρώπων* 480 | 488 αἰψά τε οἱ δὲ Ἄφνειον πέλεται α 392 αἴψα δέ cf. ad 469 | ἐφέστιον* η 248 | ἐς μέγα δῶμα* κ 276 | 489 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο διὰ θεῶων Hes. th. 969 | ἄφενος* καὶ πλοῦτον A 171 μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν Ζεὺς ἄφενος Ψ 298 ἀνθρώποισι δίδωσιν* ρ 287 | 490 Ἰλαθι* εἰραφιῶτα hym. 34, 17 cf. Simonides Ceus 49 Ἰλθι Hom. | Ἐλευσίνος θυοέσσης* supra 97 cf. 318 | δῆμον ἔχοντες* E 710 | 491 νήσῳ ἐν ἀμφιρύντῃ* α 50 | ἀρχαῖόν τ' Ἀντρών B 697 (ἀρχαῖον Zenodotus) | Καλυδῶνά τε πετρήεσαν* B 640 | 492 cf. 54 et 75 | 493 αὐτὴν* ἡδὲ θύγατρα supra 2 | Περσεφόνη περικαλλῆς* 405 | 494 (ὧδ') tragici αἰοιδῆ Hom. | πρόφρων δ' ἀντ' ὧδ' ἔσσι βίον θυμαίρε' ὅπαζε αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς hym. 30, 18 s. χαίρε ἄναξ πρόφρων δὲ βλον θυμαίρε' ὅπαζε hym. 31, 17

~
aio

auti

ape pa

ci

du

api

~
aig

ape ma

~
K

K

~
a

aig

ape ma

~
a

ape ma

ape ma

ape ma

ape ma

ape ma

ape ma

ape ma

ape ma

ape ma

ape ma

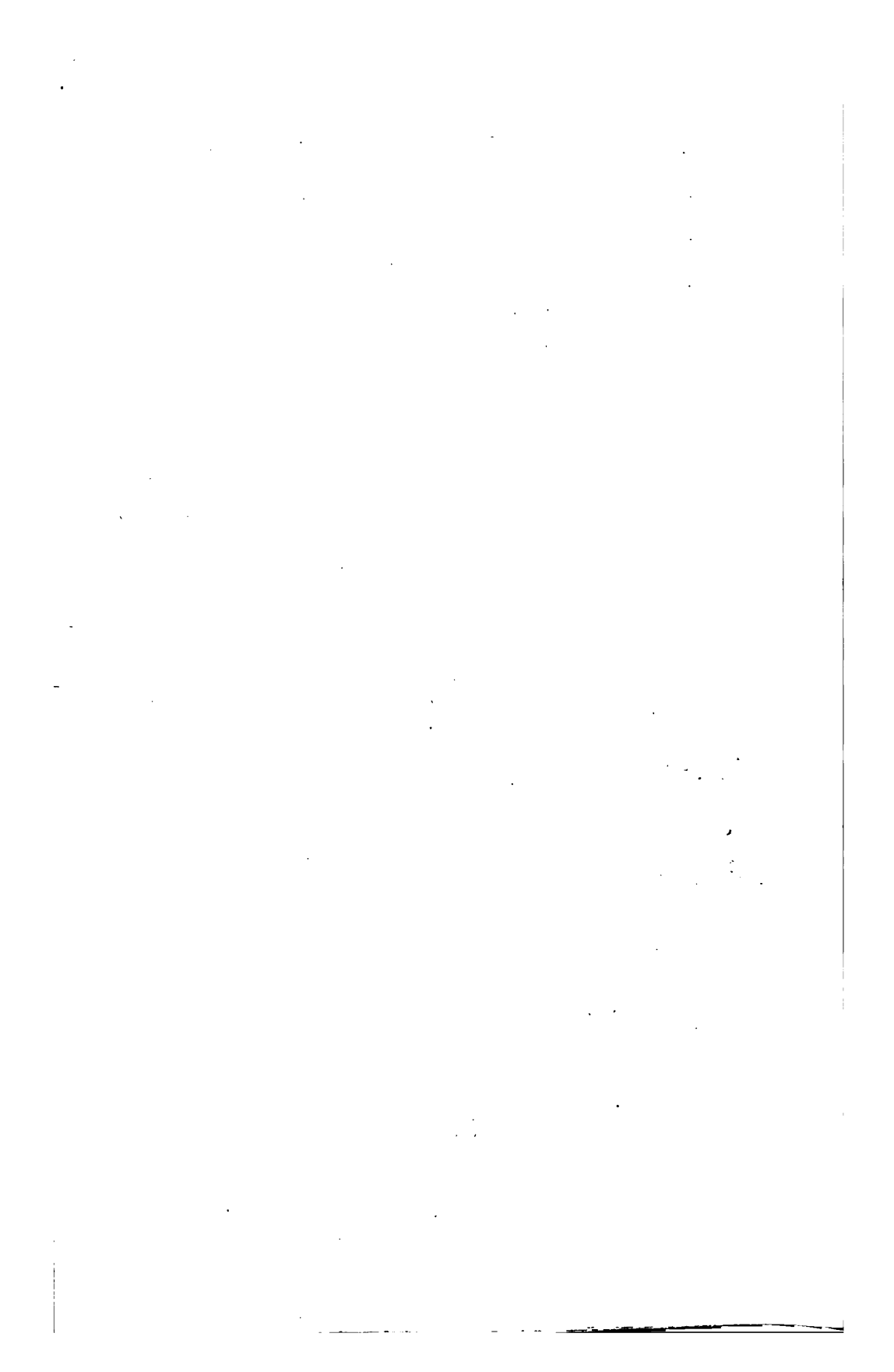
ape ma

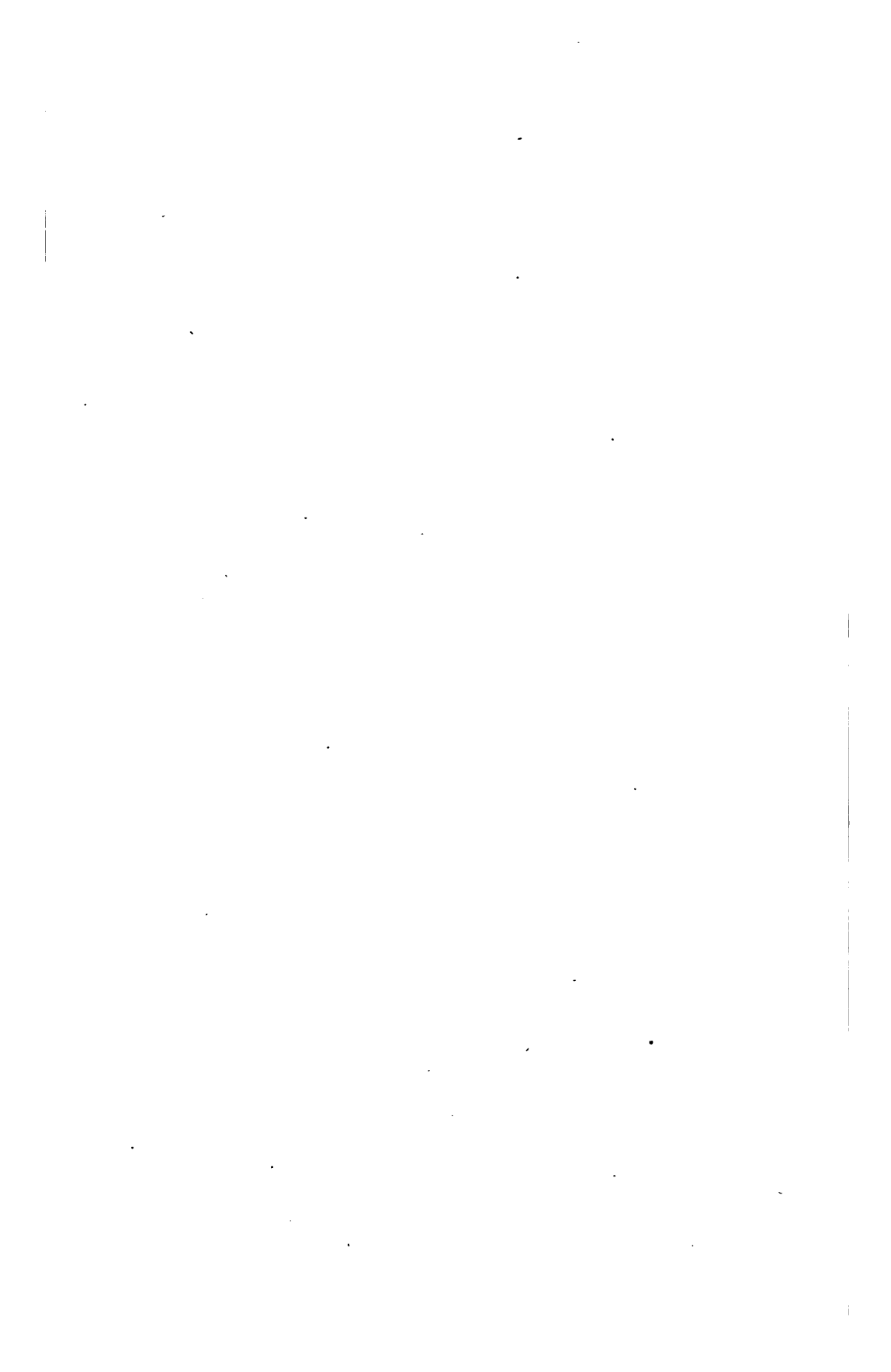
ape ma

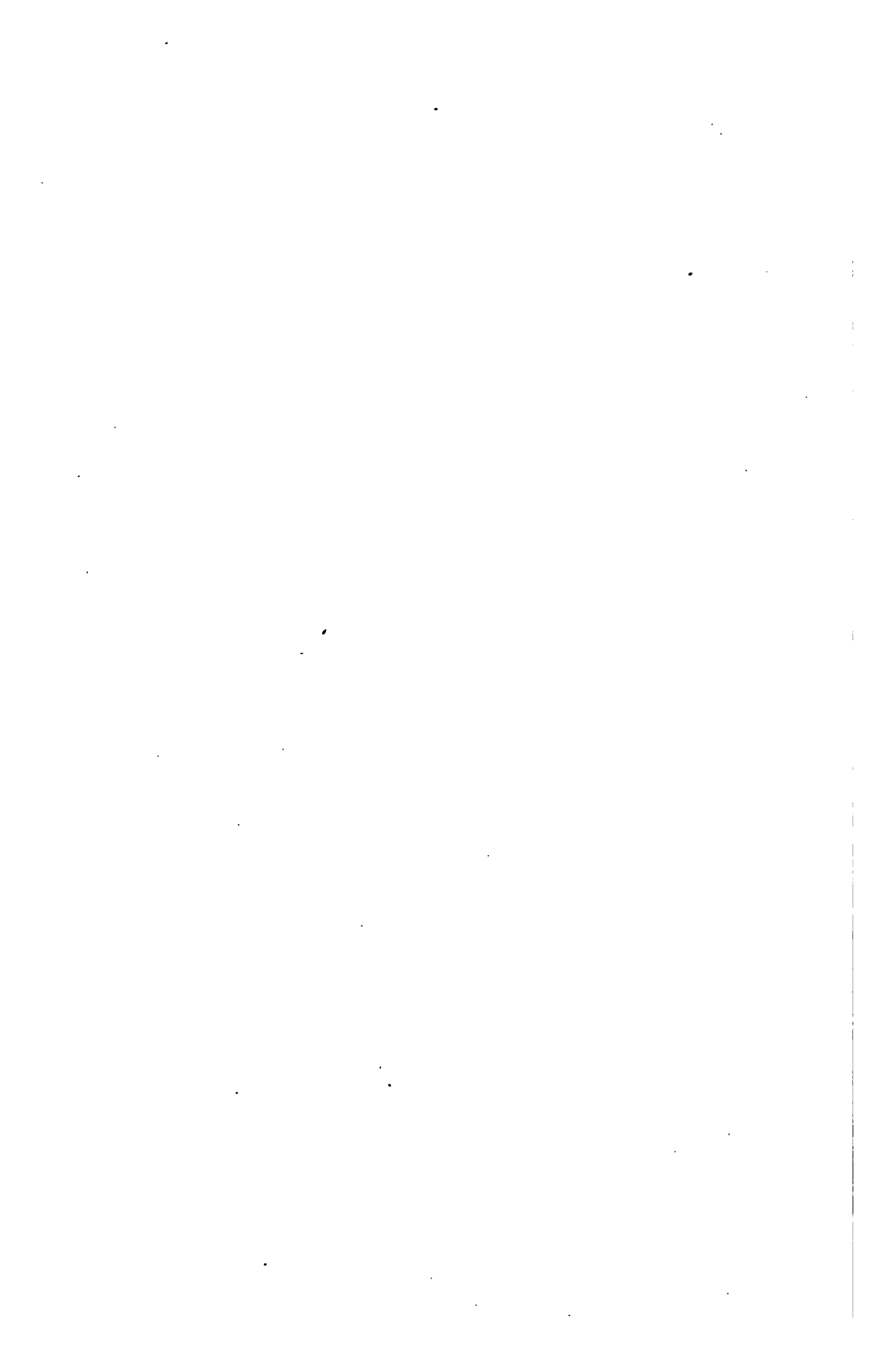
22. 01

1

22. 01

1

